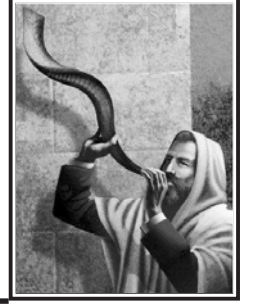

The Trumpet of the Seventh Angel ஏழாம் தூதனின் எக்காளம்

1879-1916 ஈ-பிரிண்ட்ஸ் தமிழாக்கம்
மலர் - 3, இதழ் - 1, ஜனவரி - பிப்ரவரி 2017

R5665

Seed time and Harvest of Character

குணலட்சணத்தின் விதைப்பின் காலமும் அறுப்பும்

“மோசம் போகாதிருங்கள்.....தன் மாமிசத்திற்கென்று விதைக்கிறவன் மாமிசத்தினால் அழிவை அறுப்பான்; ஆவிக்கென்று விதைக்கிறவன் ஆவியினாலே நித்திய ஜீவனை அறுப்பான்.” கலாத்தியர் 6:7,8

இங்கே அப்போஸ்தலர் சில தேவனுடைய பிள்ளைகள் வஞ்சிக்கப்படுவதற்கான ஆபத்து இருக்கிறது என்கிற உண்மையை நமது கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறார். சிலர் அவர்கள் பூமிக்குரிய விருப்பத்தின் படியும் மாம்சீக விருப்பத்தின் படியும் வாழலாம் என்றும் பிறகு கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளலாம், மற்ற மதக்காரியங்களை கடைப்பிடிக்கலாம் என்றும் இவைகள் தேவனுக்கு ஏற்புடையவராக்கும் என்றும் நினைக்கலாம். மற்றவர்கள், தாங்கள் மாம்சீக பிரகாரம் வாழலாம், அதன்பிறகு தேவனிடம் ஜெபத்தில் கேட்டால், எல்லா காரியங்களும் மன்னிக்கப்பட்டு, சரிசெய்யப்படும் என்ற எண்ணத்தில் தங்களுடைய வஞ்சித்துக்கொண்டு, அனுதினமும் தேவனுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக வாழ்கிறவர்களிடமிருந்து ஆவிக்குரிய வகையில் மிகவும் தூரமாகவே இருக்கிறார்கள். பாவ வழிகளில் மாம்சீக பிரகாரமாக வாழ்ந்துவிட்டு, பிறகு குருவானவரிடம் சென்று மன்னிப்பு பெற்றால், இது அவர்களை சரிசெய்துவிடும் என்ற போதனையின் மூலமாக அநேகர் வஞ்சிக்கப்படுகிறார்கள்.

இவைகளெல்லாம் வஞ்சகங்கள். சபைக்கும் உலகத்திற்கும் பொருந்தக்கூடிய ஒரு பொதுவான ஒழுங்கு முறையை தேவன் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். இந்த ஒழுங்குமுறை விதைத்தல், அறுத்தல் என்ற முறையில் செயல்படுகிறது. ஒருவேளை விதையைப்பற்றி தெரியாத ஒரு மனுஷன் முடசெடி அல்லது களையின் விதையை விதைக்கலாம். சில நாட்கள் கழித்து அவன் தனது வயலைப் பார்த்து, இத நல்ல விதை போல் இருக்கிறது. இதில் தவறு ஏதுமில்லை. இது எந்த விதத்திலும் மண்ணை பாதிக்கவில்லை. நான் புல்லையோ அல்லது பூச்செடியையோ விதைத்திருக்கிறேன். பயிர்கள் எல்லாம் பச்சையாகவும் செடியாகவும் இருக்கிறது. உண்மையிலேயே பார்க்க மிகவும் நன்றாக இருக்கிறது” என்று கூறுவான். ஆனால் பிறகு தகுந்த பருவத்தில், விதையை தெரிந்தெடுத்தது எவ்வளவு தவறானது என்பது வெளிப்படும்.

இயற்கையின்படி ஒரு மனிதன் எதை விதைத்தானோ அதையே அறுப்பான் என்பது நிச்சயம். அவர்கள் களையை விதைத்துவிட்டு, கோதுமையை அறுக்க எதிர்பார்க்க

மாட்டார்கள். காரணமும் விளைவும் என்கிற சட்டம் ஆவிக்குரியவைகளுக்கும் பொருந்தக்கூடியதாகவே இருக்கிறது. ஆகையால் தான் அப்போஸ்தலர் “தேவன் பரியாசம் பண்ண வொட்டார்” என்று கூறுகிறார். அதாவது தீமையை விதைத்துவிட்டு நன்மையை அறுக்க எண்ணாதிருங்கள் என்று கூறுகிறார். “காற்றை விதைக்கிறவன் எவனோ, அவன் கூறைக் காற்றை அறுப்பான்,” மாமிசத்தை விதைக்கிறவன் மாமிசத்தை அறுப்பான், ஆவியை விதைக்கிறவன் ஆவியை அறுப்பான்.

எண்ணமே குணலட்சணத்தில் ஆரம்பம்

ஆவிக்குரிய காரியங்களைக் குறிப்பிடும்போது “விதைத்தல்” என்ற வார்த்தை என்ன அர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறது? ஒரு வாழ்க்கை முறையை அல்லது நடத்தையை இது அர்த்தப்படுத்துகிறது; நல்ல பலன்களை அல்லது கெட்ட பலன்களைக் கொடுக்கக்கூடிய நடத்தை, “அந்த இளைஞன் தனது காட்டுதானியத்தை விதைக்கிறான்” என்ற பழமொழியை நாம் சில சமயங்களில் கேள்விப்படுகிறோம். அவனது நடத்தை தீயதாக இருக்கிறது; ஒரு தனிமனிதனின் நடத்தை அவனது குணலட்சணத்தில் பிரதிபலிக்கிறது என்பதே அதன் பொருள். மேலும் நாம், எல்லா நடத்தைகளும் முந்திய எண்ணத்தால் தூண்டப்படுகிறது என்று கூறலாம். வேறு விதமாக சொல்வோமானால், நமது எண்ணமே நாம் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. இதை இப்படியாக விளக்கலாம்; தேவன் உலகத்தை சிருஷ்டித்த போது, முதலாவது அதைக் குறித்த ஒரு திட்டத்தை வைத்திருந்தார். அவர் முன்னமேயே வைத்திருந்த திட்டத்தின்படி ஒவ்வொன்றையும் செயல்படுத்தினார். தேவனுடைய நல்ல எண்ணம் நல்ல பலனைக் கொடுத்தது என்று நாம் சொல்லலாம்.

சாத்தானுடைய காரியத்திலும் அதுபோலவே இருக்கிறது. சாத்தான் உலகத்தில் தீயவைகளை, களைகளை விதைத்தான். அது அவனுக்கு மரண ஆபத்தையும் மற்றவர்களுக்கு தீங்கையும் கொடுத்தது, அவன் பாவம் செய்வதற்கு முன் அவன் கொண்டிருந்த எண்ணத்தின் பலனாக இது இருந்தது. “நான் வானத்துக்கு ஏறுவேன்,

தேவனுடைய நட்சத்திரங்களுக்கு மேலாக என் சிங்காசனத்தை உயர்த்துவேன். . . . நான் மேகங்களுக்கு மேலாக உன்னதங்களில் ஏறுவேன்; உன்னதமானவருக்கு ஒப்பாவேன்” என்று அவன் தன் உள்ளத்திலே சொன்னான், (ஏசா14:13,14) அவன் ஒரு பேராசையின் ஆவியை, சுயநலத்தின் ஆவியை, தேவனுக்கு எதிரிடையான ஆவியை பெற்றிருந்தான்.

தேவனுடைய ஆவியும் எதிராளியானவனின் ஆவியுமாகிய இந்த இரண்டு ஆவிகளும் இன்னும் உலகில் செயல்படுகிறது. மனுக்குலத்தைச் சார்ந்த காரியங்களை குறிப்பிடும்போது, அப்போஸ்தலர் எதிராளியானவனின் ஆவியை மாம்சத்தின் ஆவி என்று கூறுகிறார்; ஆரம்பத்தில் இருந்த பரிபூரண மாம்சத்தின் ஆவி என்று கூறாமல் விழுந்துபோன மாம்சத்தின் ஆவி என்று கூறுகிறார். இதுதான் சாத்தானின் ஆவி, இது மானிட குடும்பத்தில் அதிக செல்வாக்கைப் பெற்றிருக்கிறது. நமது தலைப்பு வசனத்தை அப்போஸ்தலர் முக்கியமாக சபைக்கும், ஆனால் பொதுவாக உலகத்திற்கும் பிரயோகிக்கிறார். போதிக்கப்பட்டு, பரிசுத்த ஆவியில் பங்கு பெற்றிருக்கிற தேவனுடைய பிள்ளைகளில் யாரும் பிரதானமாக மாம்சத்தின்படி வாழ்ந்தால், அவர்கள் பரம அழைப்பின் பந்தயப்பொருளை பெறமாட்டார்கள். அவர்கள் கனம், மகிமை, சாகாமையை பெற விரும்பினால், தேவனுடைய ஆவிக்கு, தேவனுடைய பிரமாணத்தின் ஆவிக்கு, நீதியின் ஆவிக்கு, இசைவாக வாழ வேண்டும். அவர்களது முன்னோடியான கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கைக்கு இசைவாக அவர்களது வாழ்க்கை இருக்கவேண்டும், இல்லையென்றால் அவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டவைகளை பெற்றுக்கொள்வோம் என்று நம்பிக்கை கொள்ள இயலாது.

மாம்சீக அபூரணத்தை பிதாவாகிய ஆதாமின் மூலம் பெற்றிருக்கிறபடியால், தேவனுடைய பிள்ளைகள் இந்த வாழ்க்கையில் பெற விரும்புகிற புரணத்தை அடைய இயலாது. புத்தியிலும், எண்ணத்திலும், முழு சரீரத்திலும் குறைகளும் பலவீனங்களும் இருக்கும். ஆனால் அவர்கள் தங்களால் இயன்றவரை உயர்ந்த நிலையில் வாழ வேண்டும். அவர்கள் அறியாது செய்த குறைகளை தேவன் ஈடுசெய்வார். அவர்கள் ஜெயம் கொள்ளுவதற்கு தேவனுடைய கிருபை போதுமானதாக இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் மாம்சத்திற்கென்று விதைத்தால் மாம்சத்தை, தீமையை அறுப்பார்கள். ஆனால் அவர்கள் இன்னும் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்து, தங்கள் தவறுகளுக்கு வருந்தி, ஜெயங்கொள்ளுகிறதற்கு பாடுபட்டால், தேவன் அவர்களது நன்மைக்காக அவர்களது செய்கைகளை மன்னிப்பார்.

உண்மையான உள்ளமே முதல் தேவை

ஆகையால் சபையானது, நீதியுள்ள தேவனுடைய ஆவிக்கு இசைவாக, நடந்து கொள்ளுவதற்கு ஆவிக்கென்று விதைக்கவேண்டும். இதை செய்வதற்கு, நமது இருதயமானது சரியானதாக இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். நமது

இருதயத்தை சரியானதாக வைத்திருப்பதையே முதலாவது காரியமாக தேவன் நமக்கு முன் வைத்திருக்கிறார். நமது இருதயமானது நல்லதாக ஆகும்வரை நாம் அவரது பிள்ளைகளாகக்கூட ஆக முடியாது. நாம் பாவத்தை விட்டு திரும்பி, பாவத்தை சுமப்பவரின் ஒப்புரவாகுதலை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு “ஒருவன் என்னைப் பின்பற்றி வர விரும்பினால். அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக் கொண்டு என்னைப் பின்பற்றி வரக்கடவன்” என்கிற அவரது வார்த்தையில் கவனத்தை செலுத்த வேண்டும். இப்படிச் செய்வதால் நாம் ஆவிக்காக விதைப்பவர்களாக இருப்போம். இப்படியாக நாம் தொடர்ந்து விதைப்போமானால், சவிசேஷ யுகத்தில் தேவனுக்கு உண்மையாயிருப்பவர்களுக்கு அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிற அனைத்து ஆவிக்குரிய மகிமைகளை, பெரிய பரிசை அறுவடை செய்வோம்.

நாம் எந்த அளவுக்கு கைவிடப்பட்டவர்களாக, தீமையை விதைப்பவர்களாக இருக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நாம் அழிவுக்கென்று விதைக்கப்படுவோம். இது இரண்டாம் மரணத்தைத் தான் குறிக்கிறது என்று அல்ல; ஆனால் தகாத காரியங்களுக்கு அடிகளும் திருத்துதலும் இருக்கும், ஆகையால் மாம்சத்திற்கென்று குறைவாக யார் விதைக்கிறார்களோ அவர்கள் அதற்கேற்றாற் போல் அறுப்பார்கள். தொடர்ந்து மாம்சத்திற்கென்று விதைத்தால் அந்த அளவுக்கு பெரிய அழிவை அறுப்பார்கள். அவனது வாழ்க்கை பாவத்திற்கென்று அர்ப்பணிக்கப்பட்டால் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கை முற்றிலுமாக விட்டுவிடப்பட்டிருக்குமேயானால், அதன் பலன் இரண்டாம் மரணமாகும். தெரிந்தே தேவனை எதிர்ப்பவர்களுக்கு இதுவே உச்சக்கட்ட தண்டனையாகும்.

எனவே மாம்சத்திற்கு விதைப்பது, இரண்டாம் மரணத்தை அறுக்கக்கூடியதாக இருக்கலாம், இல்லாமலும் இருக்கலாம். எந்த அளவுக்கு தீமை விதைக்கப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு துன்பத்தை அறுக்கக்கூடியதாக, தேவனை விட்டு விலகக் கூடியதாக இருக்கும். ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, பாதை மாற்றப்படவில்லை என்றால், அது இரண்டாம் மரணத்திற்கே வழி நடத்தும், இந்த காரியம் அநேக கிறிஸ்தவ ஜனங்களிடம் தெளிவாக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். அவர்கள் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கிறார்கள், ஓரளவுக்கு தேவனுடைய ஆவிக்கு இசைவாக வாழ்கிறார்கள். எப்பொழுதாவது மாம்சீக காரியங்களுக்கு இடங்கொடுத்து ஏறக்குறைய மாம்சீக சிந்தைக்கு ஊக்கமூட்டுகிறார்கள். உடனடியாக பலனை அவர்கள் உணருவதில்லை. ஆனால் தீமையான விதைகள் விதைக்கப்படுகின்றன. இந்த தீய விதைகள், மனதின் தீய எண்ணங்கள், இது பிற்காலத்தில் அதற்காக மனம் வருந்தினாலும், மீதமுள்ள வாழ்நாளில் மனதை களங்கப்படுத்தக்கூடும். இது தேவனைவிட்டும், பரலோக காரியங்களை விட்டும் பிரித்து அதற்கு எதிராக போரிடவும்

செய்யும். வாழ்க்கையின் எல்லா காரியங்களும், எண்ணங்களும், விருப்பங்களும் தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவிக்கு, தேவனுடைய ஆவிக்கு, பரிசுத்த ஆவிக்கு இசைவாக இருக்கும்படி கிறிஸ்தவன் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆவிக்கென்று விதைப்பது மற்றும் மாம்சத்திற்கென்று விதைப்பது என்பது, தேவனுடைய வழிக்கு இசைவாக வாழ்வது அல்லது எதிரியானவனின் ஆவிக்கு இசைவாக வாழ்வது என்பதை நாம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். விதையை விதைப்பது தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியின் ஆசீர்வாதமான கனிகளைக் கொடுக்கும், அல்லது விழுந்துபோன மாம்சத்தின் கனிகளை, களங்கப்பட்ட சாத்தானின் ஆவி மற்றும் அதன் எல்லாக் காரியங்களோடு அதன் கனிகளை கொடுக்கும், நாம் மாம்சத்தின்படி வாழ்ந்தால், அது களங்கத்தை, நீதி மற்றும் ஆவியின் சிதைவை அர்த்தப்படுத்துகிறது. ஏனெனில் நாம் அழியக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

தற்கால உலகத்தின் நிலை, எதிர்காலத்தில் பெற்றுக்கொள்ள கூடியதாக இருக்கிறது

தற்கால உலகத்தின் நிலை, நித்திய ஜீவனை பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக இல்லை. ஏனெனில் சபை அறிந்திருக்கிறபடி, முழு மனுக்குலத்திற்கும் நித்திய ஜீவனை கொடுக்க தேவன் கிருபை செய்திருக்கிறபோதும், அது ஜீவனை அளிப்பவருடன் உறவுக்குள் வரவில்லை. உலகமானது இந்த நித்திய ஜீவனுக்கான பரிசேசையில் இன்னும் இல்லாதிருந்தாலும், அவர்களது நடத்தை எதிர்கால தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும், அவர்கள் சுயநலத்தின் வழியில் - சுய மனதின்படி - வாழ்ந்தால் அதற்கேற்றார்போல், அவர்களிடத்தில் கிரியை செய்கிற செல்வாக்கிற்கிசைவாக

அவர்கள் அறுப்பார்கள், பலனை அடைவார்கள். இது அவர்களை மென்மேலும் சீரழிந்த நிலைக்கே கொண்டுவரும். இப்படிப்பட்ட வாழ்க்கையில் இன்னும் தொடர்ந்தால், அடுத்த யுகத்தில் நித்திய ஜீவனை அடைய இன்னும் அதிகமதிகமானவைகளை ஜெயங்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். அவர்கள் நேர்மையான காரியங்களை கடைப்பிடித்தால், அன்பு மற்றும் நீதியின் ஒழுங்குகளை விருத்தி செய்தால் அதிக அளவு முன்னேறினவர்களாகவும், பயனுடையவர்களாகவும் இருப்பார்கள். ஒழுங்கீனத்தையும் சுயநலத்தையும் கடைபிடித்தால், அதிக அளவு இழிவானவர்களாகவும் அவமரியாதைக்குரியவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

இந்த காரியத்தை ஏதேனில் இருந்த நிலைமையோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கலாம். ஆதி தகப்பனாகிய ஆதாம் தனது சுய மனதின்படி விதைத்த போது, விலக்கப்பட்ட கனியை சாப்பிட்டபோது, அவர் தவறான வழியை தெரிந்து கொண்டார். அவர் தனது மனசாட்சியை, உயர்ந்த தீர்மானத்தை கடைபிடிக்கவில்லை. தன் மனவிருப்பத்தைக் கடை பிடித்தார். அதன் விளைவாக அவர் மரண தண்டனைக்கு கீழாக வந்தார். அது அவரை படிப்படியாக ஜீவனற்ற நிலைக்கு கொண்டு சென்றது. அவரது சந்ததியினர் அனைவரும் அவரது தண்டனையில் பங்கு பெற்றிருக்கின்றனர். வருத்தம் விதைக்கப்பட்டது. அதிகமான கசப்பும், அடைய முடியாத தூரமுமே அறுக்கப்படுகிறது. ஆனால் தேவனுடைய இரக்கத்தின் மூலம், பாவத்துடனான மனிதனின் பயங்கரமான அனுபவம் தேவதூதர்களுக்கும் தேவனுடைய அனைத்து அறிவுள்ள ஜீவிகளுக்கும் எக்காலத்திற்குமுரிய உயர்ந்த பாடத்தை போதிக்கும்.

R5666

Choose Ye This Day whom ye will serve

யாருக்கு ஊழியம் செய்வோம் என்பதை இந்த நாளில் தீர்மானியுங்கள்

“இரண்டு எஜமான்களுக்கு ஊழியஞ் செய்ய ஒருவனாலும் கூடாது. . . . தேவனுக்கும் உலகப் பொருளுக்கும் ஊழியஞ் செய்ய உங்களால் கூடாது.” மத்தேயு 6 : 24

இரண்டு எதிரிடையான எஜமான்களுக்கு முழுமையான ஊழியத்தை ஒருவனால் செய்ய இயலாது என்ற ஊழியத்தைப்பற்றிய அடிப்படைக் கொள்கை இருக்கிறது என்பதை நமது கர்த்தர் தம்முடைய சீஷர்களுக்கு மனதில் பதிய வைக்க விரும்பினார். ஒருவருக்கு ஊழியம் செய்யும்போது மற்றவர் நிச்சயமாக கவனிக்கப்படாமல் போகக்கூடும். அங்கே ஏறக்குறைய ஒரு முன்னுரிமை காண்பிக்கப்படும். இரு எஜமான்களுக்கு ஊழியம் செய்ய இயலாது என்பதை பொதுவாக கவனித்துவிட்டு, அந்த கொள்கையை பிரயோகித்து கர்த்தர் “தேவனுக்கும் உலகப்பொருளுக்கும் ஊழியம் செய்ய உங்களால் கூடாது” என் அங்கே கூறுகிறார். அதாவது தேவனுக்கும் சுயநலத்திற்கும், நேர்மைக்கும் அநீதிக்கும்

ஊழியம் செய்ய இயலாது. மனிதன் முதலாவதாக தேவனுக்கு ஊழியக்காரனாக இருந்தான். தெய்வீக குணலட்சணம் மற்றும் ஏற்பாடுகளை மதித்துணர்ந்து, அவருக்கு ஊழியம் செய்ய விரும்புவது என்பது அவனுக்கு இயற்கையானது. ஆனால் மகா எதிராளியாகிய சாத்தானால் மனுக்குலம் வஞ்சிக்கப்பட்டு அவனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்து தீமையான சக்திகளினால் தாக்கத்தைப்பெற்று அறியாமை, மூடநம்பிக்கை மற்றும் சுயநலம் போன்றவைகளில் ஈர்க்கப்பட்டு போனார்கள்.

தற்கால நிலைமையில் வருந்தத்தக்க ஒரு விஷயம் என்னவென்றால், பிறப்பி-ருந்தே ஒருவன் சுயநலத்தினால் பலவந்தப்படுத்தப்படுகிறான். தனது நேரத்தையும் தனது செல்வாக்கையும் சுயநல நோக்கத்திற்காகவும் திட்டத்திற்காகவும்

பயன்படுத்த கற்கிறான். தேவன் என்பவர் எப்படியாவது ஊழியம் செய்யப்பட வேண்டியவர் என்பதை காண்பதில் தோல்வியுறுகிறான். ஆனால் மனிதர்கள் பிறந்து அநீதியில் உருவாகிறார்கள். அவர்கள் பாவத்தின் ஊழியர்களாகவும் அடிமைகளாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நமது கர்த்தராகிய இயேசுவைப்பற்றிய அறிவினாலும், அவரது சீஷராவதற்குரிய நிபந்தனைகளின்படி செய்வதினாலும் அந்த அடிமைத்தனத்தி-ருந்து விடுதலையாகி நீதியின் பக்கம் செல்வதற்காக சந்தர்ப்பம் வருகிறது என்பதை நமது கர்த்தர் குறிப்பிடுகிறார்.

நமது கர்த்தரின் நாளுக்கு முன்னதாகவே சரியான நிலையை எடுப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் வந்தது. தேவனைப்பற்றிய அறிவு ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் கொடுக்கப்பட்டதால், அவர்கள் தங்களை நீதியின் பக்கம் உறுதிப்படுத்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தை பெற்றிருந்தனர். நியாயப்பிரமாண சட்டம் கொடுக்கப்பட்ட சமயத்தில் அந்த பிரமாணத்தில் தேவன் நீதியின் கொள்கைகளை வைத்தார். இஸ்ரேல் தேசம் முழுவதும் தேவனை அவர்களது இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்கள் அவருடைய விசுவாசமுள்ள ஜனங்களாக இருப்பார்கள் என்கிற உடன்படிக்கைக்குள்ளாக சென்றார்கள். இதை அவர்கள் செய்த பிறகும் அவர்களது மாம்சத்தி-ருந்து தீயசக்திகள் வெளிப்பட்டன. அவர்கள் தேவனுடைய ஊழியர்களாக ஆகும்படி நாடினார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் தேவனுக்குரிய காரியங்களையும் தங்களுக்குரிய காரியங்களையும் பிரித்து தங்களுக்கே ஊழியக்காரர்களாக ஆகும்படி நாடினார்கள்.

ஒரு தகுதியான உதாரணம் வைக்கப்பட்டது

இயேசு இந்த குறிப்பிட்ட உண்மையை தெளிவுப்படுத்தி, அவரது நாளில் இருந்த ஜனங்களுக்கு, இந்த அரைகுறையான ஊழியம் செய்வது இயலாத காரியம் என்று கூறினார். அதாவது, இரண்டு எஜமான்களுக்கு ஊழியம் பண்ண இயலாது, ஏனெனில் யாரும் அதில் சந்தோஷப்படமாட்டார்கள். உலகப்பொருளுக்கு அவர்கள் ஊழியம் பண்ண விரும்பினால் தற்கால ஒழுங்குகளுக்கு ஊழியம் பண்ணுங்கள், ஆனால் தேவனை அவர்கள் சந்தோஷப்படுத்த முடியாது. அவர்கள் தேவனுக்கு, நீதிக்கு ஊழியம் செய்ய விரும்பினால், எந்த அளவுக்கு இதை செய்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு உலகத்தை வெறுப்புட்படுவார்கள். ஏதாவது ஒன்றுக்கு அவர்கள் ஊழியர்களாக இருக்க வேண்டும். இரு ஊழியத்தையும் இணைந்து செய்வது இயலாத காரியம்.

நமது கர்த்தராகிய இயேசு பூமிக்கு வந்தபோது அவரது உதாரணம் இந்த நிலைக்கு இசைவாக இருந்தது. ஏனெனில் அவர் இந்த உலகை முழுமையாக உதறித்தள்ளிவிட்டு, அவரது வாழ்க்கையை முற்றிலுமாக தேவனுக்கும் அவரது ஊழியத்திற்கும் அர்ப்பணம் செய்தார். இப்படியாக நமக்கு ஒரு உதாரணத்தை அவர் ஏற்படுத்தினார். அதே ஆவியை

உடையவர்கள் அவரது அடிச்சுவடுகளில் நடக்க வேண்டும்.

“உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும், உன் முழு மனதோடும், உன் முழுப்பலத்தோடும் அன்பு கூறுவாயாக” என்கிற யூத பிரமாணத்திற்கு இசைவாக இது இருந்தது. இந்த பிரமாணத்தை ஆசரிக்கிறவர்கள், தனக்காக ஊழியம் செய்யாமல் தேவனுக்காக முழுமையாக ஊழியம் செய்பவர்கள்.

தங்களது ஆண்டவரின் அடிச்சுவட்டில் நடக்கிறவர்கள் எல்லாம் தேவனுக்கென்று இருப்பவர்கள். சில சமயங்களில் நாம் “எல்லாம் இயேசுவுக்காக” என்று பாடுவதற்கு ஒப்பாக இது இருக்கிறது. இயேசுவை முன் உதாரணமாகக் கொண்டு நாம், அவர் நடந்தபடி நடந்தால், நாம் முழு மனதோடு தேவனுக்கு ஊழியம் செய்கிறவர்களாக இருப்போம். இந்த ஊழியத்தின் பலனாக ஒரு பெரிய பரிசு இருக்கும். “தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரை உயர்த்தி, எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்குத் தந்தருளினார்.” சபையும் அவரைப் பின்பற்றும்படி அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் நாம் எல்லா வகைகளிலும் முழு இருதயத்தோடும், முழுமனதோடும், முழு ஆத்துமாவோடும் முழு பலத்தோடும் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்யவேண்டும். இதுதான் நமது வேலை, இதை நாம் பூமிக்குரிய எல்லா ஆசைகளையும் ப-யிடுமாறு செய்ய வேண்டும். மேலும் நமது ஜீவனை சகோதரர்களுக்கென்று கொடுக்கும்படியும் செய்ய வேண்டும். இந்த நடைமுறையை கடைசி வரை உண்மையாக கடைப்பிடித்தால் இயேசு பெற்ற அதே கனம், மகிமை, சாகாமை என்கிற பரிசை நமக்கு கொண்டு வரும்.

இராயனுடையதை இராயனுக்கு கொடுத்தல்

ஒருவன் சத்தியத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும்போது அடிமையாக இருந்தால், தான் அழைக்கப்பட்ட நிலையிலேயே நிலைத்திருக்கக்கூடவன் என்கிற அப்போஸ்தவருடைய யோசனை இந்த மூலவாக்கியத்திற்கு எப்படி ஒத்திருக்கிறது என்று கேட்கப்படலாம். (1கொரி 7:20-22) சத்தியம் நமக்கு கிடைத்தபோது அது நமது பூமிக்குரிய உறவுகளை மாற்ற வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை என்று பரிசுத்த பவு-ன் வார்த்தைகள் நமக்கு வெளிப்படுத்துகிறது. உதாரணமாக ஒருவன் அடிமையாக இருக்கும்போது தேவனுடைய சத்தியம் அவனுக்கு கிடைத்திருந்தால், அவன் தனது பூமிக்குரிய எஜமானனை எதிர்க்கக்கூடாது. “கட்டப்பட்டிருந்தால், அவிழ்க்கப்பட வகைதேடாதே” என்று அப்போஸ்தலர் கூறும்போது, அவர் இருதயத்தைப்பற்றிக் கூறாமல், சரீரத்தைப் பற்றி கூறுகிறார். நமது சரீரங்கள் ஏதாவது ஒரு வகையில் கட்டப்பட்டிருக்ககூடும். இது பழங்காலத்தைப் போன்ற அடிமைத்தனமாக இருக்கலாம் அல்லது நமது ஊழியத்திற்கு ஊதியம் தர விரும்புகிறவர்களுக்கு நாம் ஊழியர்களாக ஆகி இருக்கலாம். நாம் தெய்வீக சட்டத்திற்கு விரோதமாகவோ,

அல்லது நமது மனசாட்சிக்கு விரோதமாகவோ எதுவும் செய்யக்கூடாது. நாம் நமது பூமிக்குரிய எஜமானர்களுக்கு உண்மையாக ஊழியம் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் நமது நேரத்தை விலைகொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். அல்லது அதிகப்படியான நமது நேரத்தை வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஒப்பந்தத்தின்படி அவர்களுக்குரியதை மனசாட்சியின்படி நாம் கொடுக்க வேண்டும். ஒருவர் இராணுவத்தில் இருந்தாலும் வேறு எங்கு இருந்தாலும் அவர் உண்மையுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும்.

ஒருவர் தேவனுக்கு செய்யும் ஊழியத்தை இது தடை செய்யாது. ஏனெனில் நமது கர்த்தர் “இராயனுடையதை இராயனுக்குச் செலுத்துங்கள்” என்று கூறியிருக்கிறார். இந்த காரியத்தில் உண்மையாயிருப்பவர்கள் பரலோக எஜமானனின் சித்தத்தை செய்கிறார்கள். இதில் எந்தவித முரண்பாடும் இல்லை, எல்லாம் முழுவதுமாக இசைவாகவே இருக்கிறது. நமது பூமிக்குரிய எஜமானன், பரலோக எஜமானுடைய பிரமாணத்துக்கு விரோதமாக ஏதாவது செய்ய சொன்னால்தான் அங்கே முரண்பாடு உண்டாகும். நமது பரலோக எஜமானன் அங்கீகரிக்காத எந்த காரியத்தை நாம் செய்தாலும் நாம் துன்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டும். எனவே நமது மனசாட்சியும் அசுசிபடுகிறது.

எதிர்காலத்தைப்பற்றி கவனிக்கும்போது, தற்கால எஜமானனும், இந்த பழைய முறைமைகளின் ஆட்சியாளனுமாகிய சாத்தான், ஜனங்களை மோசம் போக்காதபடி ஆயிர வருஷமளவும் கட்டப்பட்டிருப்பான் என்றும், உலகின் புதிய எஜமானனாக, புதிய ராஜாவாக கிறிஸ்து (இயேசுவும் சபையும்) இருப்பார் என்றும் நாம் பார்க்கிறோம். அப்பொழுது இந்த கொள்கை எப்படி பிரயோகிக்கப்படும் என்று நாம் கேட்கிறோம். அங்கே கீழ்ப்படிவதற்கு ஒரே ஒரு எஜமான் மட்டுமே இருப்பார் என்பதே பதில், அங்கே இராயனுக்கு கொடுக்க வேண்டியது ஏதும் இருக்காது. இவர் ஒருவரே கட்டளையிட வல்லமையும் அதிகாரமும் உடையவர் என்பதை எல்லாரும் அறிந்திருப்பார்கள். தேவனுடைய அன்பு, ஞானம், வல்லமை, நீதி ஆகியவைகளைப் பற்றிய அறிவினால், தேவனைப்பற்றிய மகிமையின் அறிவினால் பூமி நிறைந்திருக்கும். அவர் என்ன கட்டளையிட்டாலும் அது சரியானதாகவும், ஒவ்வொருவரும் அதை முழுவதுமாக புரிந்து, கற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாகவும் இருக்கும்.

வேதத்தின்படி “பொல்லாதவர்கள்”

வேதத்தில் சாத்தான்தான் மனுக்குலத்தின் வஞ்சகனாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறான். அவன் இருளுக்குப்பதிலாக வெளிச்சத்தையும், வெளிச்சத்திற்கு பதிலாக இருளையும் வைக்கிறான். தேவன் கிறிஸ்து மூலமாக முழு உலகத்தையும் ஆயிர வருட யுகத்தில் தேவனைப் பற்றிய சரியான, உண்மையான அறிவுக்கு கொண்டு வருவார். வஞ்சகம் இனிமேலும் அனுமதிக்கப்படாது. நீதியானது உண்மையிலேயே என்ன என்பதையும், அதன் பரிசு என்ன என்பதையும், அது எப்படி விரும்பத்தக்கதாக இருக்கிறது என்பதையும் உலகம்

அறிந்துகொள்ளும். அதன் விளைவாக, பெரும்பாலானவர்கள் ஒரே எஜமானனிடம் கவனத்தை செலுத்துவதில் சந்தோஷம் அடைவார்கள் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். இதற்கு மாறானவர்கள் சாத்தானின் மனோபாவத்தை உடையவர்களாக இருப்பார்கள், அப்படிப்பட்டவர்கள் அழிக்கப்படுவார்கள். ஒருவன் நன்மையானதை அறிந்து கொள்ளும்பொழுது, அந்த நன்மை நியாயமானதாகவும் கிடைக்கக்கூடியதாகவும் செய்யப்படும் பொழுது அவன் நன்மையை செய்வதற்கு பதிலாக தீமையை தேர்ந்தெடுத்தால், அவன் மரணத்தில் அழியட்டும். இது தான் தன்டனையாக இருக்கும். இப்படிப்பட்டவன் “பொல்லாதவனாகவும்” திருத்த முடியாதவனாகவும் கருதப்படுவான்.

“பொல்லாதவன்” என்ற வார்த்தை வேதத்தின் கண்ணோட்டத்தில் தெரிந்தே தீமை செய்கிறவனையே குறிக்கிறது. எனவே பொல்லாதவர்கள் எல்லோரும், தீமை என்பதை தீமை என்று அறிந்து, வேண்டுமென்றே, தெரிந்தே அதை செய்கிறவர்கள், இரண்டாம் மரணத்தில் சாவார்கள். உண்மையான ஒரே எஜமானனுக்கு ஊழியம் செய்கிறவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் குறித்த காலத்தில் உயிரோடு இருக்கமாட்டார்கள். தற்காலத்தில் மனுக்குலத்திற்கு இருக்கும் கஷ்டம் அறியாமை தான், தேவன் இன்னும் அதை உலகத்தி-ருந்து நீக்கவில்லை. தற்காலத்தில் உலகத்தை நிறைவான பாவத்தின் பாடத்தை கற்றுக்கொள்ளவும், அதைத் தொடர்ந்து வரக்கூடிய பாடங்களுக்கு தயாராயிருக்கும்படிக்கும் தேவன் அறியாமையையும், இருளையும் அனுமதித்திருக்கிறார். “கிறிஸ்துவின் மகிமையான சுவிசேஷத்தின் ஒளி, அவிசுவாசிகளாகிய அவர்களுக்குப் பிரகாசமாயிராதபடிக்கு, இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன் அவர்களுடைய மனதை குருடாக்கினான்.” ஆனால் குருடாக்கப்பட்ட இந்த மனங்கள் காணும்படி தடைகள் சீக்கிரத்தில் நீக்கப்படும்.

வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளானவர்களுக்கும், கர்த்தராகிய இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்டு அவரது சீஷர்களானவர்களுக்கும், தெய்வீக திட்டத்தையும் சித்தத்தையும் மிகவும் தெளிவாக காண்கிறவர்களுக்கும், அதைக் காணாதவர்களைக் காட்டிலும் மிக அதிகமான பொறுப்பு இருக்கிறது. பெரிய ஆசீர்வாதம் நமக்கு இருக்கிறது - தற்கால சந்தோஷமும், ஆறுதலும், சமாதானமும் அறிவும் மாத்திரமல்ல, “நமது அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும்” உறுதிப்படுத்தும் நம்பிக்கையையும் எஜமானனின் உடன் சுதந்திரராகும் நம்பிக்கையையும் நாம் பெற்றிருக்கிறோம், இருளை சிதறடிக்கும் வேலையை கிறிஸ்துவிடம் தேவன் விட்டுவிடுவார். தேவன் உலகத்தை அதன் வழியில் செல்லவிட்டிருக்கிறார். இந்த இடைக்காலத்தில் அவர் உலகத்திற்கு, இரட்சகரை, மீட்பரை அதாவது கிறிஸ்துவை கொடுத்திருக்கிறார். இந்த கிறிஸ்து சீக்கிரத்தில் முழு உலகத்தின் அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்வார். அவர் வெளிச்சத்தை, சத்தியத்தை பிரகாசிக்கப் பண்ணி, பூமியை அறிவினாலும் ஆசீர்வாதத்தினாலும் நிரம்பப்பண்ணுவார், பிறகு சத்திய வெளிச்சம் எல்லா

இடங்களிலும் பிரகாசிக்கும். அதில் நடக்காதவர்களுக்கு மன்னிப்பு இருக்காது. கடைசியாக உண்மையான

எஜமானனுக்கு ஊழியம் செய்வதா வேண்டாமா என்று ஒவ்வொருவரும் தீர்மானிக்க வேண்டும்.

R5668

The sum of all Graces எல்லா கிருபைகளின் மொத்தம்

“இப்பொழுது விசுவாசம், நம்பிக்கை, அன்பு இம்மூன்றும் நிலைத்திருக்கிறது;
இவைகளில் அன்பே பெரியது.” 1 கொரிந்தியர் 13:13

புதிய சபாவத்திற்கு ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அப்பொழுது அளிக்கப்பட்ட பல்வேறு ஆவியின் அற்புத வரங்களைக் குறித்து அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார். அந்த காலக்கட்டத்தில் இந்த விசேஷித்த வரங்களில் யாராவது குறைவுபட்டிருந்தால், அவர் இன்னும் கிறிஸ்துவின் சபையில் அங்கத்தினராகவில்லை என்று அனைத்து விசுவாசிகளுக்கும் வெளியரங்கமாகும். இந்த தெய்வீக வரங்கள் ஆதிசாலை சபை ஆவியில் வளருவதற்கு உதவிகரமாயிருந்தன. அந்நாட்களிலே வேதாகமம் இல்லை. அப்படி அதை பெற்றிருந்தாலும் மிகச் சிலரே அதை படித்திருப்பார்கள். எனவே விசேஷித்த உதவி அவர்களுக்கு தேவையாயிருந்தது. அதன் பிறகு அவை சபைக்கு தேவைப்படவில்லை. பிறகு அவைகள் நீக்கப்பட்டன.

அப்போஸ்தலர் கொரிந்து சபைக்கு எழுதிய இந்த நிரூபத்தில் இந்த பல்வேறு வரங்களைக் குறித்து எழுதிய பிறகு “இன்னும் அதிக மேன்மையான வழியையும் உங்களுக்குக் காண்பிக்கிறேன்” என்று கூறுகிறார். பிறகு அன்பு என்னும் ஆவியின் கணியின் மிகச் சிறந்த மேன்மையைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறார். பரிசுத்த ஆவியை பெற்றவர்கள் யாராயிருந்தாலும், இந்த கணியில் கொஞ்ச அளவாவது பெற்றிருக்க வேண்டும். அது சிறு பு அளவில் மொட்டாகவோ, கொஞ்சம் பழமாகவோ, முழுவளர்ச்சியடைந்த பழமாகவோ அல்லது பழுத்த பழமாகவோ இருக்கலாம். இருதயத்தை பார்க்கிற நமது பிதாவாகிய தேவன், இருதயத்தில் அவரது பரிசுத்த ஆவி மாம்சத்தை கட்டுப்படுத்தவும். சிந்தை, வார்த்தைகள், செயல்கள் ஆகியவற்றை வழிநடத்தவும் எப்படி நாடுகிறது என்பதையும் அறிவார். நாம் ஒருவருக்கொருவர் நமது இருதயங்களை நியாயந்தீர்க்க இயலாதவர்களாக இருக்கிறோம். அப்போஸ்தலர், தன்னைத்தானே சரியாக நியாயந்தீர்க்க இயலவில்லை என்றும் ஆனால் நியாயத்தீர்ப்பை தேவனிடம் விட்டுவிட்டதாகவும் கூறினார். தனது இருதயம் உண்மையுள்ளதாய் இருக்கிறது என்பதையும், தேவன் அவர் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறாரோ அப்படியிருக்க தான் முயன்றதையும் அவர் அறிந்தவராக இருந்தார். அவர் செய்யாதிருக்க வேண்டியதை செய்ய தனது இயலாமையை அவர் உணர்ந்திருந்தாலும். அவரது இருதயத்தின் உண்மைத் தன்மையை ஆண்டவர் ஏற்றுக் கொள்வார் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். ஆகையால் அவரால் முடிந்ததை செய்துவிட்டு, மற்றவைகளை தேவனிடம் விட்டுவிடுவார்.

தேவனிடத்தில் நாம் வைத்திருக்கிறது விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் அன்பு என்னும் கணியை அதன் எல்லா மாறுபட்ட அழகான அம்சங்களிலும் ஆர்வமுடன் அபிவிருத்தி செய்ய நம்மை வழி நடத்தும். தயவு என்பது அன்பின் ஒரு பாகமாக இருக்கிறது; சாந்தம் என்பது அன்பின் ஒரு பாகமாக இருக்கிறது; அதே போல் மனத்தாழ்மையும் சகோதர அன்பும் பாகமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு தேவனுடைய பிள்ளையினிடத்திலும் இருக்கும் பிரச்சனை, நான் எவ்வளவு உயரமாக உடல் கட்டோடு இருக்கிறேன் என்பதல்ல; பார்க்க அழகாக இருக்கிறேனா அல்லது நன்கு படித்திருக்கிறேனா அல்லது தசையோடு நன்கு இணைக்கப்பெற்றிருக்கிறேனா என்பதல்ல; எத்தனை அல்லது எத்தனை நல்ல பிரசங்கங்களை நான் செய்திருக்கிறேன் என்பதல்ல; அல்லது எத்தனை பேரை நான் சத்திய அறிவுக்குள் கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்பதல்ல; ஆனால் மிக முக்கியமான கேள்வி, அன்பின் குணலட்சணங்களில் நான் எவ்வளவு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறேன் என்பதாகும். கிறிஸ்துவின் சாயலுக்கு ஒப்பாக நான் எந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறேன் என்பதாகும்.

அன்புதான் அடிப்படையானது

அன்பு என்கிற இந்த குணம் ஏன் தேவனுடைய வசனத்தில் அவ்வளவு முக்கியமானதாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது? நாம் பதிலளிக்கிறோம், இதுதான் முதலாவது காரியம், மிகவும் முக்கியமான காரியம், அடிப்படையானது. இது தேவனுடைய பிரமாணங்களை நிறைவு செய்கிறது. மேலும் இந்த யுகத்தில் தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களுக்கு உத்திரவிடப்பட்டிருக்கிற ப-யின் அன்பு, புரண பிரமாணத்தின் தேவைகளுக்கு மேலாக செல்கிறது. ஆனால் ஏன் அன்பு முதலாவதாக வைக்கப்படுகிறது? தேவன் தன்னிச்சையாக அதை வைத்ததினால் அல்ல, தமது அதிகாரத்தில் அதை அப்பியாசப்படுத்தினதினாலோ அல்லது அது முதலாவதாக இருக்க வேண்டும் என்று அறிவித்ததினாலோ அல்ல. காரணம் என்னவெனில், வேறு எந்த குணத்தைக் காட்டிலும் இது காண்பிக்கப்படுகிற அனைவருக்கும் மிகப்பெரிய ஆசீர்வாதத்தையும் சந்தோஷத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் கொடுக்கிறதோடு, இது அவ்வளவு வசீகரமானதாகவும், அவ்வளவு இனிமையானதாகவும் அழகானதாகவும் இருக்கிறது. இது தேவனுடைய குணலட்சணத்தின் நிஜமான சாரம்சமாக

இருக்கிறது. “தேவன் அன்பாக இருக்கிறார்!” இந்த குணலட்சணம் தேவனுடைய தனித்தன்மையை குறிப்பிடுகிறது. தேவன் சர்வ நீதியும் சர்வ வல்லமையும், உடையவராயிருக்கும் போது, தேவன் நீதியாயிருக்கிறார் என்றோ, தேவன் வல்லமையுள்ளவராயிருக்கிறார் என்றோ நாம் கூறாமல், தேவன் அன்பாயிருக்கிறார் என்றே கூறுகிறோம். அன்பின் உத்திரவிற்படியும், அங்கீகாரத்தின்படியும், தேவன் தமது மகா வல்லமையை பயன்படுத்துகிறார். தமது அன்பின மகிமையான பண்பிற்கு இசைவாகவே தேவன் தமது நீதியை பயன்படுத்துகிறார். அவரது எல்லா செயல்களுக்கும் அன்பே முக்கிய உற்பத்திஸ்தானமாயிருக்கிறது.

தேவனைப் போன்று இருப்பவர்கள். அன்புடையவர்களாயிருக்க வேண்டும்; அவர்களது வாழ்க்கையிலும் குணலட்சணத்திலும் அன்பே ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டும். அன்பும் நீதியும் பிரிக்க முடியாதது. அன்பு முடிவற்றதாய் நித்தியமாய் தொடர வேண்டியதாயிருக்கிறது. இந்த கிருபையின் குணலட்சணத்திற்கு உற்சாகமாக தன்னுள் கொண்டிருப்பவர்கள் மட்டுமே நித்தியமாய் வாழ்வார்கள். எனவே ஒவ்வொரு வாழ்க்கையிலும் இதன் அபிவிருத்தியின் அதிமுக்கியத்துவத்தை நாம் காண்கிறோம்.

R5668

The White Raiment of The Kingdom இராஜ்யத்தின் வெண்வஸ்திரம்

“ஜெயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ, அவனுக்கு வெண்வஸ்திரம் தரிப்பிக்கப்படும். ஜீவபுத்தகத்தி-ருந்து அவனுடைய நாமத்தை நான் கிறுக்கிப்போடாமல், என் பிதா முன்பாகவும் அவருடைய தூதர் முன்பாகவும் அவன் நாமத்தை அறிக்கையிடுவேன்.” வெளி 3:5

கனம், மகிமை, ஆசீர்வாதத்தைப் பெறப்போகிற தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட வகுப்பார் ஜெயங்கொள்ளுத-ன் மூலம் தங்களது விசுவாசத்தை காண்பிக்க வேண்டும் என்கிற கருத்தை, வேதாகமம் முழுவதும் சொல்லப்பட்டுள்ள கருத்தை நமது தலைப்பு வசனம் கூறுகிறது. கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தின் ஆரம்பத்தில் சித்தத்தை ஜெயங்கொள்ளுதல் போதாது, அதைத் தொடர்ந்து சோதனைகளும் பரிசீலனைகளும் சகிக்கப்படவேண்டும், ஜெயங்கொள்ளும் விதத்தில் இவைகள் சந்திக்கப்படவேண்டும். அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டு, சோதனைகளும் பரிசீலனைகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, ஒரு தனிப்பட்ட நபர் அந்த சோதனைகளாலும் பரிசீலனைகளாலும் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டால், அவன் போதுமான விசுவாசத்தில் இல்லை என்பதை நிரூபிக்கும். தேவையான ஒவ்வொரு சமயத்திலும் கர்த்தரால் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற அவரது கிருபை போதுமானதாக இருக்கும். 2கொரி 12:9

தேவனுடைய கிருபை நமக்கு போதுமானதாக இருந்தாலும், நாம் சில சமயங்களில் சோதனைக்குள் விழுமாட்டோம் என்று பொருளல்ல. அஜாக்கிரதையினிமித்தம் நம்மை அறியாமல் நாம் சோதனைக்குட்படக்கூடும், மேலும் “குற்றத்தில் அகப்படக்கூடும்.” ஆனால் அவைகளை நாம் வெற்றிகொள்ள முடிந்தவர்களாக, அந்த சோதனைகளி-ருந்து நம்மை ஜெயங்கொண்டவர்களாக வெளியே கொண்டு வருவதற்கு கர்த்தருடைய கிருபை போதுமானதாக இருக்கிறது. சோதனைக்குள் விழுதல் என்பது சோதனையில் விழுதல் என்று பொருள்படாது - சோதிக்கப்படும்போது விழுதல் என்று பொருள்படாது. ஆனால் ஒருவன் தற்கா-கமாக ஜெயங்கொள்ளும்போது, அது மாம்சீக தூண்டுதலுக்கு இடம்

கொடுப்பதாக இருந்தாலும் சரி, ஆவி அல்லது மனதின் யோசனையுடனானதாக இருந்தாலும் சரி, பாவம் எத்தன்மையானது, எந்த அளவிலானது என்பது முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. நாம் எப்பொழுமே, மாம்ச பிரகாரமாக முழுமையாக, முற்றிலுமாக ஜெயங்கொள்ள முடிந்தவர்களாக இருக்க முடியாது, ஆனால் சிந்தையில் விசுவாசமுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். நாம் சிந்தையில் ஜெயங்கொள்ள வேண்டும், இல்லையென்றால் நாம் ஜெயங்கொண்டவர்களாக முடியாது.

இந்த ஜெயங்கொள்ளுதல் என்பது நமது அர்ப்பணம் செய்தி-ருந்து முதல் மரணம் வரையுள்ள கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை முழுவதும் படிப்படியாக தொடர்ந்து முன்னேறுகிற ஒரு வேலையாகும். ஆனால் நமது தலைப்பு வசனம், ஆரம்பம் அல்லது இடையிலான வேலையைக் குறிக்காதபடி, ஒரு தனிப்பட்ட நபர் தனது சோதனையின் முடிவில், தனது ஓட்டத்தின் இறுதியில் ஜெயங்கொள்ளுகிறதை குறிப்பிடுகிறது. ஆகையால் இந்த நீதியின் ஜெயங்கொள்ளுதல்-னால் அவன் ஜெயங்கொண்டவனாக பிரிக்கப்படுகிறான். ஆகையால் இப்படி ஜெயங்கொண்ட ஒருவன் வெண்வஸ்திரம் தரிப்பிக்கப்படுவான்.

வெண்வஸ்திரம் நமக்கு கடனாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது

நமது கிறிஸ்தவ அனுபவத்தின் மிக ஆரம்பத்தில், நாம் அடையாளமான வெண்வஸ்திரத்தினால் தரிப்பிக்கப்படுகிறோம் என்று வேதம் கூறுகிறது. இந்த வெண்வஸ்திரம் நீதிமானாகுதலைக் குறிக்கிறது. நாம் எல்லாவற்றிலுமிருந்தும் இலவசமாக நீதிமானாக்கப்படுகிறோம். அது ஒரு கறையற்ற வஸ்திரம். சில சமயங்களில் இது கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் இது கிறிஸ்து மூலம் நமக்கு கிடைக்கிறது. இது அவர் மூலமாக மட்டுமே

பெறக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த வஸ்திரத்தை அவரால் நமக்கு சாட்ட முடிகிறது. கடனாக கொடுக்க முடிகிறது, தற்கா-கமாக கொடுக்க முடிகிறது. இது க-யாண வஸ்திரம் என்று கூட அழைக்கப்படுகிறது. கிழக்கு தேசத்து திருமணங்களில் ஒவ்வொரு விருந்தாளியும் திருமண வஸ்திரத்தினால் தரிப்பிக்கப்படுவது ஒரு வழக்கமாக இருந்தது. க-யாண விருந்துக்கு வந்தவுடனே இந்த க-யாண வஸ்திரம் விருந்தளிப்பவனால் விருந்தாளிக்கு கடனாக கொடுக்கப்பட்டது.

மெல்-ய வெண்வஸ்திரம் பரிசுத்தத்தை குறிக்கிறது. ஆகையால் கிறிஸ்து தமது புண்ணியத்தை நமக்கு கொடுக்கும் போது, அது நமது அபூரணங்களை மூடுகிற ஒரு வெண்வஸ்திரமாக இருக்கிறது. அது நம்மை நீதிமானாக்கும் பொருட்டு அவர் நீதியை நம்மேல் சாட்டுதலாக இருக்கிறது. நமது வஸ்திரத்தை உலகத்தினால் கறைபடாதபடி பாதுகாக்க எச்சரிக்கப்படுகிறோம். நம்மீது சாட்டப்பட்ட நீதியை நாம் பாதுகாத்து பராமரிக்க வேண்டும். ஆனால் நாம் அதை நமது முழு பலத்தால் பராமரிக்க முடியாது, சில சமயங்களில் நாம் சொல்லக்கூடாது என்று நினைக்கிற காரியங்களை நமது நாவு பேசும், நாம் விரும்பாத காரியங்களை சில சமயங்களில் நமது கைகள் செய்யும். எனவே நாம் தெரிந்தே செய்யாத களங்கங்களையும் மீறுதல்களையும் நீக்குவதற்கு தேவன் ஒரு வழியை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். நாம் அறியாமல் செய்த மீறுதல்களை விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் பரிசுத்தம் செய்வதற்கு நாம் அனுதினமும் ஏறெடுக்கிற ஜெபமே அந்த வழி. இப்படியாக நாம் அனுதினமும் உலகத்தினால் கறைபடாதபடி நமது வஸ்திரங்களை காத்துக்கொள்கிறோம். இப்படியாக நமது வெண்வஸ்திரம் பராமரிக்கப்படுகிறது - பராமரிக்கப்படவேண்டும்.

நமக்கே உரிய வெண்வஸ்திரம்

ஆனால் நமது இரட்சகரின் நீதி நம்மேல் சாட்டப்பட்டிருப்பது நமக்கு போதாது. இந்த சாட்டுதல் ஒரு தற்கா-க ஏற்பாடுதான். நாம் நமது சொந்த நீதியை பெறுவதற்குரிய இடத்திற்கு வர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். நமது மாம்சம் அபூரணமானது. பரிசுத்த பவுல் கூறுவதுபோல் நாம் செய்ய முடிந்த காரியத்தை செய்ய முடியாமல் போகும். நாம் எவ்வளவு தான் முயன்றாலும் தவறு நடந்துவிடுகிறது. ஆனால் நாம் ஜெயங்கொண்டவர்கள் என்பதை - “முற்றும் ஜெயங்கொண்டவர்கள்” என்பதை நிரூபிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். தற்கால ஜீவியத்தில் சோதனையின் முடிவில் ஜெயங்கொண்டவர்கள் அனைவரும் புதிய சரீரத்தை பெறும்படி தேவன் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். புதிய சரீரம் உண்மையான பரிசுத்தமுள்ளதாக இருக்கும். இப்படியாக அப்போஸ்தலர் கூறுவதுபோல, நாம் “நம்முடைய பரலோக வாசஸ்தலத்தைத் தரித்துக் கொள்ளுவோம்.”

ஆகையால் நமது வஸ்திரம் சாட்டப்பட்ட பூரண வஸ்திரத்தி-ருந்து உண்மையான பூரணத்தை குறிக்கிற விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுகிறதற்கு மாற்றப்படும்.

உயிர்த்தெழுத-ல், இங்கே “வெண் வஸ்திரம்” என்று சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிற கறை திரையற்ற பரிசுத்தத்தை சுதந்தரித்துக் கொண்டிருக்கிற சரீரத்தை நாம் பெற்றுக் கொள்ளுவோம்.

“இராஜாவுக்கு முன்பாக நிற்க வேண்டும்”

மேலும் நாம் “ஜீவபுத்தகத்தி-ருந்து அவனது நாமத்தை கிறுக்கிப்போடமாட்டேன்” என்று கர்த்தர் கூறுவதையும் நாம் வாசிக்கிறோம். அந்த ஜீவ புத்தகத்திலே, உண்மையான தேவனுடைய பிள்ளைகளானவர்கள், தேவனோடே “ப-யினால் உடன்படிக்கை பண்ணினவர்கள்” தங்களது சித்தத்தை அர்ப்பணித்தவர்கள் மற்றும் ஜீவப-யாக தங்களது சரீரங்களை ஒப்புக் கொடுத்தவர்கள் ஆகியோரின் நாமங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி எழுதப்பட்டவர்கள் புதிய வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கும்போதும், தமது விசுவாசத்தை மெய்ப்பித்து காண்பிக்க ஆரம்பிக்கும் போதும் ஆட்டிக்குட்டியானவரின் ஜீவ புத்தகத்தில் அவர்களது நாமங்கள் எழுதப்பட்டன. இவர்களது விசுவாசம் சோதிக்கப்படுவதற்கு முன்னமேயே இவர்கள் கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரத்தினால் தரிப்பிக்கப்பட்டவர்கள். ஆகையால் அவர்களது நாமங்களும் சோதிக்கப்படுவதற்கு முன்னமேயே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களாக நிலைத்திராவிட்டால், அவர்களது நாமம் ஜீவபுத்தகத்தி-ருந்து கிறுக்கப்படும். ஆனால் அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தால், அவர்களது நாமங்கள் ஜீவ புத்தகத்தி-ருந்து கிறுக்கப்படாது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தேவனை அன்பு செலுத்துகிறவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற மகிமையான காரியங்களை அவர்கள் அடைவார்கள். வெளி 21:7

இதற்கும் மேலாக ஆண்டவர் கூறுகிறதாவது: “என் பிதா முன்பாகவும் அவருடைய தூதர் முன்பாகவும் அவன் நாமத்தை அறிக்கையிடுவேன்.” இப்படிப்பட்ட குணலட்சணங்களையுடைய ஜெயங்கொண்டவர்களின் நாமங்களை பிதாவுக்கு முன்பாகவும் அவரது தூதர்களுக்கு முன்பாகவும் அறிக்கையிடுவதில் அவர் வெட்கப்படாமல் சந்தோஷப்படுவார் என்று இதன் மூலம் நமக்கு சொல்லப்படுகிறது. நாம் “மகிமையின்மேல் மகிமையடைந்து” கர்த்தருடைய சாயலுக்கு மறுரூபமடைய வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். (2 கொரி 3:18) முடிவில், கர்த்தர், என்னுடைய சீஷன் இங்கே ஒருவன் இருக்கிறான். அங்கே ஒருவன் இருக்கிறான், இவர்கள் எனது அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி ஜெயங்கொண்டவர்கள் என்று அறிக்கையிடுவதில் வெட்கப்படாத அளவுக்கு சிறப்பாக அபிவிருத்தி அடைந்தவர்களாக ஜெயங்கொண்ட இவர்கள் அனைவரும் இருப்பார்கள். ஆனால் அவரைப்பற்றி வெட்கப்படுகிறவர்களைக் குறித்து அவர் வெட்கப்படுவார். அப்படிப்பட்டவர்களைத் குறித்து அவர் கூறுகிறதாவது: “என்னைக் குறித்தும் என் வார்த்தைகளைக் குறித்தும் எவன் வெட்கப்படுகிறானோ, அவனைத் குறித்து மனுஷகுமாரனும்

தம்முடைய மகிமையோடும் பிதாவின் மகிமையோடும் பரிசுத்த தூதர்களின் மகிமையோடும் வரும்போது வெட்கப்படுவார்.”
லூக் 9:26

இது பாரபட்சம் காட்டுகிற ஒரு காரியமல்ல, ஆனால் குணலட்சணத்தில் அபிவிருத்தி அடைகிற காரியம். முடிவு வரை அவர்கள் சகிக்கவில்லையென்றால், ஜெயங்கொண்டவர்களாக நிரூபிக்கப்படவில்லையென்றால், அவர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கும் அவர்களுடைய ஆண்டவரோடு இணைவதற்கும் தகுதியற்றவர்களாக இருப்பார்கள்.

சிறுமந்தைக்கு வேறுபட்ட, திரள் கூட்டம் என்று அழைக்கப்படுகிற மற்றொரு வகுப்பார் வேதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைப்பற்றிய ஒரு சிந்தையை இது கொண்டு வருகிறது. இது நிழலான ஆசாரிய வகுப்பாருக்கு வேறுபட்ட, நிழலான லேவி வகுப்பார் இருப்பதற்கு ஒப்பாக இருக்கிறது. இந்த திரள் கூட்டத்தாரின் நாமங்கள் ஆட்டுக் குட்டியானவரின் ஜீவ புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உண்மையான பொருளில் அவர்கள் ஜெயங்கொண்டவர்கள் அல்ல. அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களாக நிற்கவில்லை. உண்மையுள்ளவர்கள் என்று அவர்கள் நிரூபிக்காததால், மணவாட்டி வகுப்பாரைப் போல் இவர்கள் பிதாவின் முன்பாகவும் பரிசுத்த தூதர்கள் முன்பாகவும் அறிக்கைப் பண்ணப்படமாட்டார்கள்.

பிதாவுக்கு முன்பாக மணவாட்டி கொண்டு வரப்படுவார், “அவளுடைய தோழிகளாகிய கன்னிகைகளும்” அங்கே இருப்பார்கள். ஆனால் பின்னாலே சொல்லப்பட்டவர்கள் மணவாட்டியாக அறிக்கை பண்ணப்படமாட்டார்கள். அவர்களது நாமங்கள் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் ஜீவ புத்தகத்தி - ருந்து கிறுக்கப்படும் என்று நாங்கள் சொல்லமாட்டோம். அவர்களது நாமங்கள் அங்கே இருக்கும். ஆனால் இரண்டாம் மரணத்திற்கு போகிறவர்களின் நாமங்கள் அந்த புத்தகத்தி-ருந்து நிச்சயமாக கிறுக்கப்படும். அவர்கள் நித்திய அழிவினால் முற்றிலுமாக அழிக்கப்படுவார்கள்.

“மகா உபத்திரவத்தில்” வஸ்திரம்

வெளுக்கப்பட்டது

சிறுமந்தைக்கு கொடுக்கப்பட்டது போன்ற “வளமான

வாசல்” திரள் கூட்டத்தாருக்கு கிடைக்காது. வெண் வஸ்திரத்தை பொருத்தவரை இரு வகுப்பாருக்கும் இதே வேறுபாடே இருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் சாட்டப்பட்ட நீதியின் வஸ்திரத்தை அனைவரும் பெற்றபோது, சிலர் தங்கள் வஸ்திரங்களை “உலகத்தால் கறைபடாதபடிக்கு” காத்துக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் உலகத்தோடு தொடர்பு கொண்டதால் அவர்களது வெண் வஸ்திரம் கறைபட்டு அழுக்கடைந்திருக்கிறது. அவர்களது நீதி அல்லது கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரம் ஒப்புக்கொடுக்க முடியாதபடி ஆயிற்று. ஒரு கறை அதில் பட்டவுடனேயே அதை சுத்தப்படுத்தாமல் அப்படியே விட்டினாலும், மேலும் கறைகள் படிய அனுமதித்தாலும், அவர்களது வஸ்திரமானது மிகவும் அழுக்கடைந்துவிட்டது. அவர்களது ஓட்டத்தின் முடிவிலே, சோதிக்கப்படும் நாள் வந்த போது, அது கறையுள்ளதாக காணப்படுகிறது. இன்னும் அதை அவர்கள் அணிந்திருக்கிறார்கள். நீதியின் வஸ்திரத்தை இன்னும் நீக்காமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆண்டவரை விடவில்லை, அவரும் அவர்களை கைவிடவில்லை. ஆனால் அவர்களை சுத்தப்படுத்துவதற்கு ஆண்டவர் கொடுத்திருந்த உபாயத்தை பயன்படுத்த தவறிவிட்டார்கள்.

வெளிப்படுத்தினாகமத்தில் இந்த வகுப்பார் “திரளான கூட்டம்,” திரளான சேனை என்று சொல்லப்படுகிறது. இவர்கள் “மிகுந்த உபத்திரவத்தி-ருந்து வந்தவர்கள்; இவர்கள் தங்கள் அங்கிகளை ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய இரத்தத்தில் தோய்த்து வெளுத்தவர்கள்” என்று நாம் சொல்லப்படுகிறோம். அனுதினமும் சுத்திகரிக்கும் வேலையை செய்து, தேவனுடனான அவர்களது நீதியை பராமரித்து மாறுதலுக்கு தயாராவதற்கு பதிலாக (உண்மையாக இருப்பதின் மூலம்) அந்த உயர்ந்த ஸ்தானத்திற்கு தகுதியற்றவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். அவர்களது வஸ்திரம் அவர்களைவிட்டு நீக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் அவர்கள் மிகுந்த உபத்திரவத்தில் வேதனைப்பட்டு, பரிசுத்தப்படுத்தும் இரத்தத்தினால் தங்கள் வஸ்திரங்களை வெளுக்க தயாராயிருப்பார்கள். அதனிமித்தம் அவர்கள் வெண் வஸ்திரம் தரிப்பிக்கப்பட்டு, அவர்களின் உயிர்த்தெழும் சரீரங்கள் பரிசுத்தமானதாக இருக்கும். ஆனால் அவர்கள் இதை “மிகுந்த உபத்திரவத்தின்” மூலமே அடைவார்கள். வெளி 7:9-14 பார்க்கவும்.

R5670

“Light Afflictions” Here - “Glory to Follow”

“இங்கே இலேசான உபத்திரவம்” - “பின்வரும் மகிமைகள்”

“நாங்கள் எப்பக்கத்திலும் நெருக்கப்படும் ஒடுங்கிப் போகிறதில்லை; கலக்கமடைந்தும் மனமுறிவடைகிறதில்லை.

துன்பப்படுத்தப்படும் கைவிடப்படுகிறதில்லை; கீழே தள்ளப்படும் மடிந்து போகிறதில்லை. கர்த்தராகிய இயேசுவினுடைய ஜீவனும் எங்கள் சரீரத்திலே விளங்கும்படிக்கு, இயேசுவின மரணத்தை எப்பொழுதும் எங்கள் சரீரத்தில் சுமந்து திரிகிறோம்.”

2 கொரி 4:8-10

அப்போஸ்தலர் பவுல் இங்கே கொரிந்து சபைக்கு எழுதுகிறார். இன்னும் விசாலமான அர்த்தத்தில் அவர் சவி

சேஷயுக முழு சபைக்கும் எழுதுகிறார். அவர் தன்னுடைய மற்றும் தன்னோடு சவிசேஷ ஊழியத்தில்

ஈடுபட்டிருந்தவர்களுடைய அனுபவங்களை தெளிவாக ஓரளவுக்கு விவரிக்கிறார், இடம் விட்டு இடம் அவர் பிரயாணம் செய்தார்; ஆனால் இப்பொழுது நமது சகோதரர்கள் செய்கிற பிரயாண ஊழியம் போல அல்ல. ஏனெனில் அவர் சில சமயங்களில் ஒரே பட்டணத்தில் ஒரு முழு வருடம் அல்லது ஒரு வருடத்திற்கு மேலாக கூட கழித்தார். எனினும் அவர் பிரயாணியாக, ஆண்டவருடைய மற்ற ஊழியர்கள் சென்றிராத இடங்களுக்கு செல்பவராக, யூதர்களுக்கும் சத்தியத்தை கேட்க ஆவல் உள்ளவர்களாக இருக்கிறவர்கள் இடத்திற்கும் செல்லக்கூடியராக இருந்தார். இந்த பிரயாணங்களில் சில உதவிக்காரர்களையும் தன்னுடன் அழைத்துச் சென்றார், ஆகையால் தலைப்பு வசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள வார்த்தைகள் அப்போஸ்தலரை மாத்திரமல்ல (ஏனெனில் அவரது குழுவில் அவர் மட்டும்தான் அப்போஸ்தலர்) அவரோடு இருந்த மற்றவர்களையும் குறிப்பிடுகிறது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். மேலும் இந்த நிரூபம், ஆவியினால் ஏவப்பட்டு எழுதப்பட்டவைகள் எல்லாம் கர்த்தரால் திட்டமிடப்பட்டு கிறிஸ்தவ யுக முழுவதிலும் உள்ள அனைத்து பரிசுத்தவர்களின் பயன்பாட்டுக்கென்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அப்போஸ்தலருடைய உதவிக்காரர்கள் எல்லாம், கர்த்தரின் பொதுவான ஊழியர்களாகவும், அவரவர்களுக்கு உரிய ஒரு ஊழியத்தை செய்கிறவர்களாகவும் இருந்தார்கள். கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற அனைத்து ஊழியக்காரர்களுக்கும் இது எழுதப்பட்டதாக காணப்படுகிறது. இந்த நிரூபத்தில், செய்யப்படுகிற ஊழியத்தில் வித்தியாசங்கள் உண்டு என்று குறிப்பிடுகிறார், “சிறுக விதைக்கிறவன் சிறுக அறுப்பான், பெருக விதைக்கிறவன் பெருக அறுப்பான்.” மேலும் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் பல்வேறு அங்கத்தினர்களின் அனுபவங்கள் வெவ்வேறு விதமாக இருக்கிறது. அவர்களில் சிலர் துன்பப்படுவதே நோக்கமாகவும் மற்றவர்கள் அப்படி துன்பப்படுகிறவர்களோடு கூட அவர்களது துன்பத்தில் பங்கு பெறுகிறவர்களாவும் இருந்தார்கள் என்று பவுல் கூறுகிறார். அப்படிப்பட்ட ஒரு சம்பந்தம் இருந்து, துயரப்படுகிறவர்களோடு ஐக்கியத்தில் இருப்பதை கர்த்தர் அங்கீகரித்து, மெச்சுகிறார்.

பரிசுத்த பவுல் எபிரேயருக்கு எழுதின நிரூபத்தில் கூட (10:32-34) இதே கருத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார், தேவனுடைய ஊழியத்தில் மிகவும் உற்சாகத்துடன் ஈடுபடாதவர்கள், தங்கள் கைகளுக்கு நேரிடுகிறவைகள் அனைத்தையும் உண்மையுடன் செய்தால், ஆண்டவர் அதை மெச்சுகிறார். அதிக பலத்தாலும், திறமையாலும், சந்தர்ப்பங்களாலும் அதிகமாக நிறைவேற்றுகிறவர்களைப் போல எண்ணி அவர்களை பாராட்டுகிறார். ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்கு கிடைத்த சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு ஊழியம் செய்கின்றனர். தானும், தன்குழுவினரும் மற்றும் ஆண்டவரின் ஊழியத்தை செய்கிறவர்கள் எல்லாரும் “நாங்கள் எப்பக்கத்திலும் நெருக்கப்படுகிறோம்” என்று அப்போஸ்தலர்

கூறுகிறார். அநேக கஷ்டங்கள் மனிதகுலம் முழுமைக்கும் பொதுவாக இருக்கின்றன; வேலையின்மை, வியாதி, மரணம், வறுமை முதல்-யன. உலகத்திற்கு வருகிற கஷ்டங்கள் திரளானவைகளாக இருக்கின்றன. இங்கே அப்போஸ்தலரும் அவரது உதவிக்காரர்களும் மற்ற மனுஷரைப் போலவே இந்த துன்பங்களுக்கு உட்படுகிறார்கள். வாழ்க்கையின் இந்த சோதனைகள் அநேகருக்கு வருத்தத்தைக் கொடுக்கின்றன. ஆனால் பரிசுத்த பவுலும் அவருடனிருந்தவர்களும் வியாதிகள் கஷ்டங்கள் துன்பங்கள் சோதனைகளோடு கூட சத்திய அறிவையும், கர்த்தருடைய தொடர்ச்சியான கிருபைகளையும் பெற்றிருந்தனர். ராஜாதிராஜாவின் சேனையில் அவர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்களது துன்பங்களில் அவர்கள் வருத்தமடையவில்லை. ஆனால் இவைகளெல்லாம் அவர்களது நன்மைக்கேதுவாய் நடக்கிறது என்று கர்த்தருடைய வாக்குத்தத்தத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்கள்.

“அவரைப் போலவே நாமும் இந்த உலகத்தில் இருக்கிறோம்”

ஆகையால் வாழ்க்கையின் துன்பங்கள் மற்றவர்களை வருத்தமடையச் செய்வது போல, நம்மை வருத்தமடைய அனுமதிக்கக்கூடாது. மற்றவர்களுக்கு இல்லாததை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். நாம் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தால். நமது வாழ்க்கையில் நடக்கும் ஒவ்வொன்றும் நமது ஆசீர்வாதத்திற்குரியதாக இருக்கும் என்ற நமது ஆண்டவரின் உறுதிமொழியை பெற்றிருக்கிறோம். பிதாவின் வார்த்தையிலுள்ள இந்த வாக்குத்தத்தத்தை நாம் உண்மையில் விசுவாசித்தால், துன்பத்தில் நம்மை களிகூரச் செய்யும், உலகத்திற்கு வராத வேறு சில துன்பங்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு வருகிறது. சத்தியத்தை பிரசங்கிக்கிறவர்களுக்கும் அவர்களோடு இணைந்திருக்கிறவர்களுக்கும் விரோதமாக இந்த உலகம் இருக்கிறது. நீதிக்கும் அநீதிக்கும், வெளிச்சத்திற்கும் இருளுக்கும் ஒரு போர் இருக்கிறது. உலகமானது இருளோடு இணைந்திருந்து, வெளிச்சத்தின்மீது ஒரு விரோதத்தை உணருகிறது; அதை வெறுக்கிறது; ஒரு குறிப்பிட்ட விதத்தில் அவர்கள் தேவனுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு விசேஷித்த துன்பத்தை கொடுக்க அடிக்கடி முடிவு செய்கிறார்கள்.

நல்ல காரியங்களுக்கு உதவி செய்யும் விருப்பத்தை உடைய சில நல்ல இருதயமுடைய உலகத்தாரை எப்பொழுதாவது நாம் காணமுடிகிறது. ஆனால் இவைகளெல்லாம் விதிவிலக்கு. நமக்கு பலமான எதிர்ப்பு, நமது ஆண்டவருக்கு வந்ததுபோல, பேரளவான நமது சகோதரர்கள் மூலமாக வருகிறது. விசேஷமாக நமக்கு விரோதமாக ஒரு எதிரி இருக்கிறான். அகில உலகிற்கும் அவனால் எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால் அவன் விசேஷமாக ஆண்டவருடைய பொது ஊழியத்தில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு எதிராக சுறுசுறுப்பாக செயல்படுகிறான். சாத்தான் இப்படிப்பட்ட விசேஷித்த சோதனைகளை கொண்டு வருகிறான். இதுவே அவனது

மூர்க்கத்திற்கும் வஞ்சகத்திற்கும் விசேஷித்த பொருட்களாக இருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை. ஆனால் இப்படியாக தேவனுடைய ஊழியத்தில் ஈடுபடுகிறவர்கள் விசேஷித்த ஆசீர்வாதங்களையும், அதிகப்படியான பாதுகாப்பையும் தேவனிடமிருந்து பெற்றிருக்கிறார்கள். தேவனுடைய ஊழியத்தில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு எதிரியிடமிருந்து அதிகமான சோதனைகள் வந்தாலும் அதை சமாளிப்பதற்கு அதிகப்படியான கிருபை தேவனிடமிருந்து கிடைக்கும் என்று நாம் நிச்சயிக்கிறோம்.

நமது மரணமே ஜீவனுக்கு வழியாயிருக்கிறது

பரிசுத்த பவுல் கூறுகிறார்: “கலக்கமடைந்தும் மனமுறிவடைகிறதில்லை.” அப்போஸ்தலரும் அவரது குழுவும் மாத்திரம் என்ன செய்வதென்று கலக்கத்தில் இல்லை. முழு உலகமும் கலக்கத்தில் இருக்கிறது. அதுவும் குறிப்பாக இன்றைய நாளில் அப்படி இருக்கிறது. நமது நாட்களின் கவலையளிக்கிற நிச்சயமற்ற பொதுவான நிலைமை அதிகமாக இருக்கிறது. தற்கால கலக்கமூட்டுகிற அனுபவங்களி-ருந்து அது காணப்படுகிறது. ஜனங்கள் தங்களது தொழில், வீடு மற்றும் சொந்த காரியங்களில் சரியான முடிவு எடுக்க அறிந்திருந்தால், அவர்கள் சந்தேகத்திலும் கலக்கத்திலும் இருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் தடுமாற்றம் இல்லாமல் தொடர்ந்து செல்வதற்கு யாருமே ஞானமுள்ளவர்களாக இல்லை. உலகத்தின் தற்கால நிலைமை அதிகமான வருத்தத்தையும் எதிர்கால கெட்ட அறிகுறிகளையும் ஏற்படுத்துகிறது. தேவனுடைய ஊழியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களிடத்தில் சில குழப்பம் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த கவலையளிக்கிற நிச்சயமற்ற நிலைமை அவர்களை நம்பிக்கையற்ற நிலைமைக்கு நிச்சயம் கொண்டு போகாது. உலகத்தை சார்ந்தவர்கள், வேலையை இழந்து, பல்வேறு கஷ்டங்களில் இருந்து, மிகவும் மனச்சோர்வு அடைந்திருக்கிறார்கள். தற்கொலைகளை நாம் அதிகமாக கேள்விப்படுகிறோம். தன் உயிரையே மாய்த்து கொள்கிறவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரே இருளாக காணப்படுகிறது.

தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குக்கூட காரியங்கள் இருளாய் காணப்படுகிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால் அவர்கள் நம்பிக்கையற்ற நிலைமைக்கு செல்லமாட்டார்கள். என்ன வந்தாலும் அவர்கள் நம்பிக்கையை இழக்க மாட்டார்கள். ஏனெனில் கர்த்தர் நம்மை விட்டுவிடவோ, கைவிடவோ மாட்டார். இந்த கிருபையான வாக்குத்தத்தம் நிச்சயமான, உறுதியான, ஒரு நம்பிக்கையை நமக்கு தருகிறது. நமது நம்பிக்கை என்னும் நங்கூரம் நிலைத்திருக்கவேண்டும். ஆகையால் நம்பிக்கையற்ற உலகத்தினரைக் காட்டிலும் நமது நிலைமை முற்றிலும் வேறானதாக இருக்கிறது. உலகத்திற்கு பலமாக பிடித்துக்கொள்வதற்கு திடமான நங்கூரமோ, மேலான வாக்குத்தத்தமோ இல்லை. நிலைமை மிக மிக மோசமடைந்தாலும், பட்டினியால் இறந்தாலும் நமது நம்பிக்கை திரைக்கும் பின்னால், மரணத்திற்கும் பின்னால் இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். ஆகையால் தற்கால

பரிசுத்தவான்கள் மரணத்தை நமது எல்லா நம்பிக்கைகளும் சந்தோஷங்களும் முழு வடிவம் பெறுகிற ஜீவனின் முழுமைக்குள் நுழைகிற ஒரு வழியாக பார்க்கிறார்கள். ஆகையால் அங்கே நம்பிக்கையற்ற நிலைமை இருந்தால். நமது நங்கூரம் அறுந்து தளர்ந்து விட்டது என்பதை நிரூபிக்கும். நம்பிக்கை இழந்ததாகவும், விசுவாசம் குறைவதாகவும் காண்கிறவன் உடனே தேவனுடைய வசனத்தி-ருந்தும் விசுவாசத்தில் பலமுள்ளவர்களிடமிருந்தும் ஆலோசனையை தேடவேண்டும். மேலும் அவன் தேவனிடம் அடிக்கடி ஊக்கமுடன் ஜெபித்து, தமது விசுவாசம் புதுப்பிக்கப்படுகிற, நம்பிக்கை இழந்த நிலை போகிற ஒரு நிச்சயத்தை பெற வேண்டும்.

“நான் உன்னை கைவிடுவதில்லை”

“துன்பப்படுத்தப்பட்டும் கைவிடப்படுகிறதில்லை.” உலகத்தில் உள்ளவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட சில துன்பங்கள் உண்டு. சில சமயங்களில் அவர்களது அண்டைவீட்டார் அவர்கள் மேல் விரோதங்கொண்டிருக்கலாம். அதனிமித்தம் அவர்கள் துன்பத்தைக் கொடுக்கலாம். இதை சமாளிப்பதற்கு ஏற்ற உபாயங்கள் இல்லாததினால் அவர்களை ஆறுதல் படுத்த முடியாது. சில சமயங்களில் அவர்கள் கொடுக்கிற அளவுக்கு நன்மையை திரும்ப பெறுவார்கள். ஆனால் கர்த்தருடைய பிள்ளைகளில் ஒருவனுக்கு நிலைமை வேறாக இருக்கிறது. நீதியின்படி நாம் பதிலுக்கு பதில் செய்ய வேண்டும் என்று உணர்ந்தாலும், பழிவாங்குதல், தீமைக்கு தீமை செய்தல் நமக்குரியதல்ல என்பதை நினைக்கவேண்டும். நீதிக்குரிய எல்லா காரியங்களையும் தேவனிடம் விட்டுவிடவேண்டும் என்று அவர் நமக்கு போதித்திருக்கிறார். “பழிவாங்குதல் எனக்குரியது, நானே பதிர் செய்வேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.” துன்பங்களை விட்டு ஓடிவிடவேண்டும் என்று அவர் நமக்குச் சொல்லவில்லை. ஆகையால் தவறான வழியை பின்பற்றிவிட்டு ஓடிப்போகிறவர்களை நாம் நிந்திக்கக்கூடாது. “ஒரு பட்டணத்தில் உங்களைத் துன்பப்படுத்தினால் மறு பட்டணத்திற்கு ஓடிப்போங்கள்” என்று நமது ஆண்டவர் கூறியிருக்கிறார். ஆகையால் ஒரு அண்டைவீட்டான் தேவனுடைய பிள்ளையை துன்பப்படுத்தினால், அவனை விட்டு வேறு இடத்திற்கு போனால் நல்லது.

நீதியின் நிமித்தம் துன்பப்பட்டால் தேவனுடைய பிள்ளைகள் கைவிடப்படுவதில்லை. உலகத்தாரும் உலக ஆவியை உடையவர்களும் அவர்களை சதா தொந்திரவு செய்து அடித்தால், தேவன் அவர்களை கைவிடமாட்டார். எனினும் நமக்கு துன்பங்கள் வந்தால், நாம் விசாரிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். “இந்த எதிர்ப்புக்களும், துன்பங்களும் நான் கர்த்தரிடம் கொண்டிருக்கும் விசுவாசத்தினாலா அல்லது என்னுடைய நடத்தையினால் ஏற்பட்டதா என்று நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். பின்னானது காரணமாயிருந்தால், நாம் நமது தவறை ஜாக்கிரதையுடன் திருத்திக் கொள்ள முயல வேண்டும். நாம் நம்மையும் நமது நடத்தையையும் ஜாக்கிரதையாக ஆராய்ந்து

பார்த்து, நாம் மிகவும் நன்றாக செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று கண்டால், இதனியித்தமே நமக்கு துன்பங்கள் வருகிறதென்பதை அறிந்து இந்த துன்பத்தினியித்தம் நாம் களி கூர வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்.

நாம் “கீழே தள்ளப்படும் மடிந்து போகிறதில்லை.” இந்த கூற்று அப்போஸ்தலரும் அவரது குழுவினரும் நம்பிக்கையிழக்கவில்லை என்பதையும், கைவிடப்பட்ட நிலைமையை உணரவில்லை என்பதையும், சில சமயங்களில் ஆவியின் கனத்தை உணர்ந்தார்கள் என்பதையும் காண்பிக்கிறது. இந்த ஆவியின் கனமும் அல்லது தனிமையும் மனச்சோர்வும் மோசமான நிலைமை யூமியில் நிலவும் போது எல்லா மனு மக்களிடமும் காணப்படுவது இயற்கையான ஒன்றாகும். இந்த கீழே தள்ளப்படுத-ன் கனம் உடல் நலத்தைப்பொறுத்து கருத்தை ஈர்க்கச் செய்கிறது. பலவீனமுள்ளவர்களும் உட-ல் வ- உள்ளவர்களும் மனத்தொந்திரவுக்கு ஆளாவதை உணருவார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் இதற்கு எதிராக போராட வேண்டும். ஏனெனில் நமக்கு இடுக்கண்களும், குறைபாடுகளும் கார்த்தரிடத்தி-ருந்து அல்ல, வெளியி-ருந்து வருகிறது என்பதை நாம் அறிவோம், அவரும் அதை நமது அபிவிருத்திக்காக, இராஜ்யத்தில் நமது எதிர்கால வேலைக்காக அனுமதிக்கிறார். ஆகையால் நாம் தைரியம் உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். நாம் துன்பத்தை பெறும்படி தேவன் அனுமதித்தாலும், நாம் பொறுமையை அப்பியாசப்படுத்த வேண்டும்; பொறுமையோடு சகிக்க வேண்டும்; நமது விசுவாசமும், நமது சந்தோஷமும், நமது விசுவாசத்தின் ஆவியும் அழிந்து போகாதபடி நாம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் நாம் அவரிடம் உடன்படிக்கை பண்ணியிருக்கிறோம்.

நமது பிதா எதை அனுமதித்தாலும் நமது இனிய மனோபாவத்தோடு, நாம் சகிக்கிறவர்களாக இருக்கிறோம். நாம் இப்படியாக சொல்-க் கொள்ள வேண்டும்; “இது எனக்கு ஒரு நல்ல பாடமாக இருக்கும். இந்த மனச் சோர்வுகளும் மனமடிவான உணர்வுகளும் மற்றவர்களிடம் அதிகமாக இரக்கம் காண்பிக்க உதவி செய்யும்.” ஒரு கவிஞன் இப்படி கூறுகிறான்:

“ஒவ்வொரு வாழ்க்கையிலும், சிலமழை பெய்ய வேண்டும், சில நாட்கள் இருளும் மந்தாரமுமாயிருக்க வேண்டும்.” ஆகையால் இந்த மனச் சோர்வு நமது விசுவாசத்தையும், சக்தியையும் வெற்றிக் கொள்ள அனுமதிக்கக்கூடாது. ஆனால் இன்னும் உதவியின் கிருபைக்காக கார்த்தரை நோக்க வேண்டும். அவரது மேன்மையான வாக்குத்தத்தத்தை உரிமை கொண்டாடி, கஷ்டங்களுக்கு மேலாக நம்மை உயர்த்தி, தைரியத்துடன் நாம் முன்னேற வேண்டும்.

நமது “பயின் உடன்படிக்கை”

நாம் “கிறிஸ்துவின் மரணத்தை எப்பொழுதும் நமது சரீரத்தில் சுமந்து திரிகிறோம்.” தேவனுடைய பிள்ளைகள் தங்கள் ஊழியத்திலும் மரணத்திலும், அவர்கள் அவரது ஊழியத்தில் வைத்திருக்கிற விசுவாசத்திற்கேற்றவாறு அவரது

சாயலை பெற்றிருக்கிறார்கள். நமது ஆண்டவரின் இடுக்கமான வழியில் அவரது அனுபவம் மூன்றரை வருடகால மரணமாக இருந்தது. தமது ஜீவனை அர்ப்பணித்து ஒவ்வொரு நாளும் அதை ஒப்புக் கொடுத்தார். நமது ஜீவனை எப்படி அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்பதற்கு நமது ஆண்டவரே நமக்கு உதாரணமாயிருக்கிறார். உலகத்தின் ஊழியத்திற்காக அவர் தன் ஜீவனை கொடுக்காமல் கார்த்தருடைய ஊழியர்களுக்காக கொடுத்தார். அவரது ப-யின் புண்ணியம் தேவனால் உலகத்தின் ஜீவனுக்காக பயன்படுத்துவதற்காக இருந்தபோது, நேரடியான ஊழியத்தில் தமது யூத சகோதரர்களுக்கு கொடுத்தார்.

எபிரேய ஜனங்களே தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருந்தனர். தேவனுடைய சித்தத்தை அறிந்து, உண்மையிலேயே அவரை சந்தோஷப்படுத்த விரும்புகிறவர்கள், ஏழை மற்றும் தாழ்ந்தவர்களில் இருந்தாலும், ஐசுவரியவான்கள் மற்றும் செல்வாக்குள்ளவர்களில் இருந்தாலும், விசேஷமாக இவர்களோடு நமது ஆண்டவர் தமது வாழ்க்கையை கழித்தார். இயேசு, ஆயக்காரரையும் பாவினையும் ஏற்றுக் கொண்டு, அவர்களுக்காக தமது ஜீவனை கொடுத்தார். இந்த தாழ்மையான வகுப்பாரிடத்தில் கோதுமை வகுப்பாரை அதிகமாகக் காணக்கூடும் என்று அவர் அறிந்திருந்தார். அவர் தமது மூன்றரை வருட யூமிக்குரிய ஊழியத்தில் தமது ஜீவனை கொடுத்து, கல்வாரியில் அதை நிறைவேற்றினார்.

இதே போலவே அனைத்து தேவனுடைய உண்மையான பிள்ளைகளிடத்திலும் இருக்கிறது. அவர்கள் “ப-யினாலே ஒரு உடன்படிக்கையை” செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அர்ப்பணம் செய்து, தம்முடைய ஜீவன்களை கார்த்தருக்காகவும் அவரது ஊழியத்திற்காகவும் தத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இயேசு அவர்களது ஆண்டவர், ஏற்ற கால சக்தியத்தை அறிவிக்கவும், நன்மை செய்யவும் தமது ஜீவனை கொடுத்தது போல, அவர்களும் அதேபோல அவர்களது ஊழிய காலம் மூன்றரை வருடமாயிருந்தாலும், இருபது வருடமாக இருந்தாலும், எத்தனை வருடமாயிருந்தாலும் பிதாவினுடைய ஆசீர்வாத காலம் அவர்களது இரட்சிப்புக்காக வரும்வரை, தங்கள் ஜீவனை கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் ஆண்டவரோடு முற்றிலுமாக இசைந்திருப்பார்கள். தங்கள் தலையானவரின் பாடுகளோடு சந்தோஷமாக ஐக்கியப்பட்டிருப்பார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் அவரது சரீரத்தின் எதிர்கால அங்கங்கள். இப்படியாக இந்த அங்கங்கள் எல்லாம் அவர்களது ஆண்டவரின் மரணத்தை தங்கள் சரீரங்களில் தொடர்ந்து சுமந்து திரிகிறார்கள். “தங்களது ஜீவனைக் கொடுத்து” ஆண்டவர் மரித்தது போல அவர்களும் அனுதினமும் செத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

**“ஆகையால் உங்கள் சரீரத்தினால்
தேவனை மகிமைப்படுத்துங்கள்”**

இவையனைத்தும் புது சிருஷ்டியின் வேலையாக இருக்கிறது. பழைய சிருஷ்டி, புது சிருஷ்டியின் வழியை பின்பற்றும்படி கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறது. மாம்சத்தின் சித்தத்தை ஒதுக்கி வைத்தலே, நமது இறப்பின் அடிப்படை அம்சமாக இருக்கிறது. நமது மரணம் நிறைவு பெறும்போது, நமது ஜீவன் உண்மையாக கொடுக்கப்பட்டு “நன்றாய் செய்தாய்!” என்கிற நமது ஆண்டவரின் குரலை கேட்கும் நிலைமைக்கு அது நம்மை கொண்டு வரும்.

“இயேசுவினுடைய ஜீவன்,” “நமது சரீரத்திலே விளங்க வேண்டும்” என்றும் பரிசுத்த பவுல் கூறுகிறார். இங்கே மாம்சீக சரீரத்தை அவர் குறிப்பிடுகிறார் என்று நாம் புரிந்து கொள்ளுகிறோம். இந்த சரீரத்தை புது சிருஷ்டி சொந்தமாக்கிக் கொள்ளுகிறது. உலக மக்களிடம் இரு தன்மைகள் இல்லை, ஆனால் வெறும் ஒரே ஒரு சிருஷ்டிதான் இருக்கிறது. பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவருக்கு மட்டும்தான் இந்த தன்மையின் குணம் பொருந்துவதாயிருக்கிறது. பழைய சரீரம் துன்பப்படுகிறது; ஆனால் புது சிருஷ்டி களி கூருகிறது, ஊழியத்தில் சந்தோஷப்படுகிறது. அதன் பெருந்துன்பத்திற்

R5672

கேற்றாற்போல் அனுதினமும் தேவனுக்கு நன்றி சொல்கிறது, ஏனெனில் “மிகவும் அதிகமான நித்திய கனமகிமைக்கு” இது கிரியை செய்கிறது என்பதை அறிந்திருக்கிறார்கள்.

இப்படியாக இயேசுவின் ஜீவன் நமது மூலமாக உலகுக்கும் சகோதரர்களுக்கும் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. உலகம் அதை அறியாது, “இப்படிப்பட்ட சோதனையில் உங்கள் இடத்தில் நாங்கள் இருந்திருந்தால் நாங்கள் பரிதாபகரமான நிலைமையில் இருந்திருப்போம். ஆனால் நீங்கள் களி கூருகிறீர்கள்!” என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களால் புரிந்து கொள்ள இயலாது. ஆனால் நாம் புதிதான ஒரு ஜீவனை பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள இயலாது. இதை உணர்ந்து கொள்ளக்கூடிய அனைவரும் கிருபையிலும் அறிவிலும் அனுதினமும் வளர வேண்டும். ஆண்டவரின் ஜீவனை நமது குணலட்சணத்திலும் சரீரத்திலும் மென்மேலும் காண்பிக்க வேண்டும். இப்படியாக இயேசுவைப் போலாகி, அவரது ஊழியத்தை அதிகமாக செய்து இன்னும் அதிகமதிகமாக அவரது ஆவியை நாம் வெளிப்படுத்துவோம். இவையெல்லாம் பின்வரும் மகிமைகளுக்கு நம்மை தயார்படுத்தும். புது சிருஷ்டி முழுமை அடையும்பொழுது, புது சிருஷ்டியின் அனைத்து பரிபூரணமும் மகிமைகளும் நமக்குரியதாகும்.

“Touch Not mine Anointed”

“நான் அபிஷேகம் பண்ணினவர்களை தொடாதே”

1 சாமுயேல் 26.

தாவீது ராஜாவின் கடுமையான அனுபவங்கள் - அதுல்லாம் என்னும் கெபி - தாவீது ராஜாவின் சகோதரியின் மகன்கள் - பெத்லகேமி-ருந்து தண்ணீர் - தாவீது, சவுல் ராஜாவை இரண்டு தடவை கொல்லாமல் விட்டான் - தற்காலத்திற்குரிய பாடங்கள்.

“உங்கள் சத்துருக்களை சிநேகியுங்கள்; உங்களைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மை செய்யுங்கள்.” லூக் 6:27

சவுல் ராஜாவால் துரத்தப்பட்டு பின்தொடரப்பட்ட இளைஞனான தாவீதுக்கு மாறுபாடான ஒரு வாழ்க்கைப் பயணம் இருந்தது. சீக்கிரத்தில் அவனோடு சமூகத்தி-ருந்து நீதியாகவோ அநீதியாகவோ ஒதுக்கப்பட்ட ஜனங்கள் சேர்ந்தார்கள். அவர்களில் சிலர் சந்தேகமில்லாமல் குற்றவாளிகள்; சிலர் கடன்பட்டவர்கள்; சிறைக்குச் செல்ல வேண்டிய இவர்கள் சுதந்தரமாயிருக்க வந்தவர்கள், முதலானோர், இந்தப் பிரகாரமாக, தாவீது ஏறக்குறைய நானூறு பேருக்கு தலைவனான். அவர்கள் ஏறக்குறைய ஆயுதம் உடையவர்களாகவும் துணிச்சலானவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

பிற்காலத்தில் அவனது ராஜ்யபாரத்திற்கு அவனை தயார்படுத்த அவனுக்கு ஒரு பெரிய பயிற்சியாக இருந்தது. அது அவனுக்கு சமூகத்தில் நன்மை செய்ய தகுதியற்றவர்களின் உள்ளான நிலைமையை பற்றிய அறிவை கொடுத்தது. அவனும் அவனது சிறு ராணுவமும் தீவனங்கள் மற்றும் விவசாயிகளிடமிருந்து பெற்ற வரிகள் மூலமே ஜீவித்தார்கள். அதற்கு ஈடாக கொள்ளையர்களிடமிருந்தும், பெ-ஸ்தியர்கள் மட்டுமல்ல, யோர்தானுக்கு மறுகரையி-ருந்து

வந்த மோவாபியர்களிடமிருந்தும் அவர்களை பாதுகாத்தார்கள். அந்தக் காலக்கட்டம் வரை சவுல் ராஜாவின் அரசாங்கம் தேவையான போலீஸ் பாதுகாப்பை அவர்களுக்கு கொடுக்கவில்லை என்பது வெளிப்படையாக தெரிகிறது. ராஜா அவனுக்கு கீழாக இருக்கும் மக்களை சரியாக பாதுகாக்கும் வேலையை செய்வதற்கு பதிலாக, அவனது உண்மையான ஊழியக்காரனாகிய தாவீது மேல் பொறாமை கொண்டு, காட்டில் மிருகங்களை துரிதமாக வேட்டையாட பின்தொடருவது போல, அவ்வப்போது அவனை பின் தொடருகிற வேலையை செய்து வந்தான்.

தாவீது கூட வந்தவர்களில் அவனது சகோதரியின் மகன்கள் மூன்று பேர் இருந்தார்கள். பிற்காலத்தில் அவர்கள் தாவீதின் எல்லா வேலைகளிலும் பிரபலமானவர்கள் ஆனார்கள். அதில் ஒருவன், பிற்காலத்தில் சேனைத்தலைவனான யோவாப் என்பவன். மற்ற இருவர் அபிஷாய் மற்றும் ஆசகேல் என்பவர்கள். அவர்கள் பிற்காலத்தில் ராஜ்யத்தில் கீர்த்தி பெற்றவர்களானார்கள்.

தாவீதின் பெருந்தன்மையான குணம்

தாவீதுக்கும் அவனது படையினருக்கும் அதுல்லாம்

என்னும் கெபி தற்போதைக்கு ஒரு பாதுகாப்பான இடமாக இருந்தது. அவன் உள்நாட்டுப் போரை நடத்த தகுதியுள்ளவனாயிருந்தும் கூட அவன் அதை செய்ய மறுத்தது அவனது நன்மதிப்பை உயர்த்தியது. ஆரம்பத்தி-ருந்தே பெரும்பாலான மக்கள் தாவீதுகூட சேர்ந்திருக்கக்கூடும். அதன் மூலம் சலபமாக சவுல் ராஜாவை வென்றிருக்க முடியும். இதுதான் தேவனுடைய சித்தம் என்று தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்க முடியும். சாமுயேல் தீர்க்கதரிசி மூலமாக தேவன் தன்னை ராஜாவாக அபிஷேகம் பண்ணியிருந்தார் என்பதை அவன் நினைவு கூர்ந்தான். மேலும் அவன், தெய்வீக வல்லமையினால் சவு-ன் ராஜ்யபாரத்தை நீக்கிவிட்டு, சவுலுக்குப்பின் அந்த அதிகாரத்தை தனக்கு கொடுப்பார் என்று, தேவனுடைய நேரத்திற்காக காத்திருந்தான்.

இப்படி தேவனுக்காக அவரது பிள்ளைகள் எல்லாம் காத்திருந்தால், அது எப்படி ஆசீர்வாதமாக இருக்கும்! “நான் கொள்ளையாட எழுப்பும் நாள் மட்டும் எனக்கு காத்திருங்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.” தேவனுடைய காலங்களும் வேளைகளும் நமக்கு மிகவும் சிறந்ததாக இருக்கிறது. தேவனுடைய சித்தத்துக்கு மாறாக, அதற்கு முந்திக் கொண்டு செய்யும் எந்த முயற்சியும் நமக்கு எதிரிடையாக இருக்கும். இப்படியாக தாவீது தேவனிடத்தில் முழுவதும் விசுவாசம் உள்ளவனாகவும், கீழ்ப்படித-ன் ஆவியை உடையவனாகவும் இருந்தான். அவன் பரிபூரணமானவனாக இருந்தான் என்பதினாலல்ல, தேவனுடைய சித்தத்தை எப்பொழுதும் நிறைவேற்றவனாக இருந்தான் என்பதினாலல்ல. அவன் தேவனுடைய இருதயத்துக்கு ஏற்ற மனிதனாக இருந்தான். மாமசீக பலவீனத்தினால் சில சமயங்களில் தவறான வழியை பின்பற்றினான். தவறை அறிந்து கொண்ட பிறகு உடனடியாக வருந்துகிறவனாகவும் தேவனுடைய மன்னிப்பை வேண்டுகிறவனாகவும், தனது தவறான வழியைவிட்டு மாறுகிறவனாகவும் இருந்தான்.

ஜோசப் பார்க்கர் என்பவர் விமரிசித்து கூறுகிறதாவது: “உலகில் கிறிஸ்துவின் நிலைமையைப்பற்றி ஒரு நிழலான காட்சியை கண்டுபிடிப்பதில் சிரமமேதுமில்லை. அவர் அசட்டைப் பண்ணப்பட்டவரும், மனுஷரால் புறக்கணிக்கப்பட்ட வருமாயிருந்தார்; அவரது தலையை சாய்க்க இடமில்லை; அவரைச் சுற்றியிருந்த ஜனங்களால் விவரிக்க இயலாத அளவுக்கு வர்ணிக்கப்பட்டார், சொந்த தாழ்வு நிலை, சமூகத்தில் இழிவு நிலை, ஒவ்வொன்றினாலும் வர்ணிக்கப்பட்டார். அதுல்லாம் கெபி என்கிற இந்த யூமியிலே குடியிருந்த போது தேவகுமாரனைச்சுற்றியிருந்தவர்கள் நிச்சயமாக அறிவாளிகளோ, தைரியசா-களோ இல்லை.”

தாவீது தன்னுடையவர்களோடு அதுல்லாம் கெபிக்கு பிரயாணம் செய்தபோது வீட்டு நினைவான வியாதியினால் பாதிக்கப்பட்டான். பெத்லகேமின் கிணற்று நீர் இங்கே இருந்தால் அது எவ்வளவு சுவையாக இருக்கும் என்று கூறினான். உடனே அவனோடே இருந்த விசுவாசமுள்ளவர்களில் மூவர், அவர்களில் அவனது சகோதரியின் மகனும் ஒருவன், தாவீதுக்கு தெரியாமல் ஆபத்தான பிரயாணத்தை மேற்கொண்டார்கள். இரண்டு

காரணங்களால் அது ஆபத்தானது. ஒன்று அவர்கள் சவுல் ராஜாவால் நாடு கடத்தப்பட்டவர்கள்; இரண்டாவது பெத்லகேம் அந்த சமயத்தில் பெ-ஸ்தியர் வசம் இருந்தது. இதையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் மூன்று தைரியமுள்ள மனிதர்கள் தங்களது தலைவனுக்கு அன்பையும் விசுவாசத்தையும் காண்பித்து, பெத்லகேமிலுள்ள அந்த கிணற்றின் தண்ணீரை ஒரு தோல் பையில் கொண்டு வந்தார்கள்.

அதை அவர்கள் கொண்டு வந்து தாவீதும் கொடுத்த போது தாவீது தனது அதிசயத்தக்க விசுவாசமுள்ள இருதயத்தைக் காண்பித்தான். அவர்கள் காண்பித்த பக்தியை அவன் புகழ்ந்ததோடுகூட, அவர்கள் ஆபத்தையும் பொருட்படுத்தாமல், ஓடி தண்ணீரை கொண்டு வந்ததால், அது விலையேறப்பெற்ற, மதிப்பு வாய்ந்ததாக இருந்தபடியால் அதை சாதாரணமாக பயன்படுத்தக்கூடாது என்று அறிவித்தான். அதை தேவனுக்கு ஸ்தோத்திர ப-யாக தரையிலே ஊற்றினான். ஏனெனில் தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதித்து வந்திருக்கிறார். மேலும் இப்படிப்பட்ட விசுவாசமுள்ள தோழர்கள் மூலமாக ஆதரவையும் தேறுதலையும் சந்தோஷத்தையும் கொடுத்திருந்தார். தாவீதின் உயர்ந்த குணமும் தேவன் பேரில் அவனுக்கிருந்த பக்தியும் விசுவாசமும் இந்த செய-ன் மூலம் மிகவும் நேர்த்தியாக வெளிப்படுத்தப்பட்டது! இது அவனை சாதாரண மனிதனைக் காட்டிலும் மிகவும் உயர்ந்தவனாக ஆக்கியது.

ராஜரீக வேலைக்கு பயிற்சி

இந்த சமயத்தில் தாவீதும் அவனது ஊழியர்களும் நோப் என்ற இடத்திலே இருந்தார்கள். அங்கேதான் ஆசாரியனாகிய அகிமேலேக்கு தனது அன்பைக் காண்பித்தான். சவுல்ராஜா இதை வேவுக்காரர் மூலம் அறிந்து, எண்பத்தைந்து ஆசாரியர்களையும் அவர்களது வம்சத்தார் அனைவரையும் கொன்று போட்டான். ஏபோத்துடன் தப்பி வந்த அகிமேலேக்கின் குமாரன் ஒருவன் மூலம் இந்த செய்தி தாவீதுக்கு வந்து சேர்ந்தது. தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவனும் தாவீதுகூட சேர்ந்து கொண்டான். இதெல்லாம் சேர்ந்து தாவீதுக்கு அதிக உறுதியான பாதுகாப்பையும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சவுலைவிட்டு தேவனுடைய கிருபை நீங்கிற்று என்பதையும் வெளிப்படுத்தியது. எனினும் சவுல் தொடர்ந்து தேவனுக்கும் அவருடைய திட்டத்திற்கும் விரோதமாக போராடினான்.

இந்த சூழ்நிலைகளின் கீழ் தாவீதின் இராணுவம் படிப்படியாக அறுநூறு பேரானது. அவனது அனுபவங்கள் வருங்கால அவனது வேலைக்கு தயார்படுத்தும்படி மென்மேலும் பெருகியது. இதைப்பற்றிய பிஷப் வில்பர்போர்ஸ் என்பவரின் குறிப்புகள் கூறுகிறதாவது: “காட்டுக்கு நாடுகடத்தப்பட்ட இந்த வாழ்க்கை அறிவுக்கும் அரசாங்க மனிதர்களுக்கும் பலமான ஒரு பயிற்சியைக் கொடுத்தது. கட்டுக்கடங்காத இப்படிப்பட்டவர்களையெல்லாம் மகா மேன்மையான ஆளுமை குணம் இல்லாமல் கட்டுப்படுத்த முடியாது. மனிதர்களை அடக்கி யாளும் இரகசியங்களையும் இணக்கமில்லாத இருதயமுடையவர்களை ஒற்றுமைக்கும் இசைவுக்கும் கொண்டு வரவும் தாவீது கற்றுக்கொண்டான்.”

அவ்வப்போது சவுல்ராஜாவுக்கு தாவீதை கொல்ல வேண்டும் என்கிற எண்ணம் வரும். அப்படிப்பட்ட ஒரு சமயத்தில் தாவீதும் அவனது ஊழியர்களும் சவக்கடலுக்கு மேற்கேயுள்ள கற்பாறை கெபியில் தங்கியிருந்தார்கள். அப்பொழுது சவுல்ராஜா நல்ல பலமுள்ள ஒரு படையுடன் தாவீதை துரத்திச் சென்று அதே கெபியில் ஓய்விற்காக நுழைந்தான், எவ்வளவு காலம் என்பது தெரியாது. கிடோ (Kitto) என்பவர் அந்த கெபி ஆயிரத்து ஐநூறு பேர் தங்கும் அளவுக்கு பெரியதாக இருந்தது என்று கூறுகிறார். இன்னொரு எழுத்தாளர் குறிப்பிடுகிறதாவது:” என்கேதியி-ருந்து இருபது மைல் துரத்திலுள்ள இந்த கெபிகளில் ஒன்றில் ஒரு தடவை முப்பதாயிரம் பேர் ஒளிந்திருந்ததாக ஒரு யாதீகர் நம்மிடம் கூறுகிறார். இந்த கெபிகள் நடு இரவில் மிகவும் இருட்டாக இருக்கும். ஒருவன் வெளியில் நன்கு தெளிவாக பார்க்க இயலும், ஆனால் உள்ளே நான்கு அடிக்கு மேல் பார்க்க இயலாது.”

தாவீதும் அவனது குழுவினரும் கெபியில் இன்னும் பின்னே இருந்தார்கள். சவுலும் அவனது ஆட்களும் அங்கே ஓய்வெடுக்க நுழைந்த பொழுது, தாவீதின் குழுவினரின் விருப்பம் என்னவென்றால், சவுல் கொல்லப்பட வேண்டும். அதனால் அவர்கள் கஷ்டமான அனுபவங்கள் முடிவுக்கு வரவேண்டும். ராஜா செய்திருந்த, செய்து கொண்டிருந்த தீமைகளுக்கு ஒரு நீதியான ஈடாக, அது இருக்க வேண்டும் என்பதாகும். ஆனால் தாவீது அதற்கு சம்மதிக்கவில்லை. எனினும் அதற்கு பதிலாக சவுல்ராஜாவின் சால்வையின் தொங்கலை அறுத்ததின்மூலம், ராஜா, தாவீதின் கைக்குள் இருந்தான் என்பதையும் அவன் நினைத்திருந்தால் ராஜாவை கொன்றிருக்க முடியும் என்பதையும் ஆனால் அப்படிச் செய்யாமல் ராஜாவுக்கு தனது விசுவாசத்தையும் விளங்கச் செய்யும்படி செய்தான்.

பிறகு சவுல்ராஜாவும் அவனது ஆட்களும் ஆபத்திலலாத ஒரு குறிப்பிட்ட தூரம் சென்ற பிறகு, தாவீதும் அவனது ஆட்களும் தாங்கள் அங்கே இருப்பதாகக் காண்பித்தார்கள். ராஜாவை கொல்லாமல் விட்ட அவனது குடிமக்களின் விசுவாசத்தை மெச்சிக் கொள்ளாமல் அவர்களது உயிரை வாங்க தேடுகிறீர்களே என்று ராஜாவை இடித்துரைத்தார்கள். சவு-ன் நல்ல சபாவம் எழும்பியது. அவன் அழுதுகொண்டே “நீ என்னைப் பார்க்கிலும் நீதிமான்” என்று கூறினான். அதன் பிறகு நாடு கடத்தப்பட்ட தாவீதை வேட்டையாடுவது, மறுபடியும் அதை செய்யமாட்டான் என்று ஆணையிட்டு கொடுத்ததோடு, கைவிடப்பட்டது. எனினும் இப்படிப்பட்ட இன்னொரு அனுபவத்தை நமது பாடம் கொஞ்சம் பின்னே சொல்கிறது.

இந்த சமயத்தில் தாவீதும் அவனது தங்கை மகனும் தனியாக சவு-ன் பாளையத்திற்குச் சென்று அவனது தலைமாட்டில் இருந்த அவனது ஈட்டியையும், தண்ணீர் செம்பையும் எடுத்துச் சென்றார்கள். இவைகளுடன் எதிரேயுள்ள மலைக்குச் சென்றார்கள். இடையே ஒரு கணவாய் இருந்தது. அங்கேயிருந்து சவுலுனும் அவனது சேனைகளுனும் பேசும் கேட்கவும் முடியும். தாவீது அங்கேயிருந்து, தான் சவு-ன் வீரர்களைக்காட்டிலும் மிகவும் ஜாக்கிரதையுள்ளவனாக இருந்ததையும் ராஜாவுக்கு மிகவும் விசுவாசமாக இருந்ததையும்

குறிப்பிட்டுச் சொன்னான். மேலும் ஒரு வீரனை அனுப்பினால் தான் அவனது ஈட்டியையும் தண்ணீர் செம்பையும் திரும்பத் தருவதாகக் கூறினான். தான் சவுலுக்கு எந்தவித தீங்கையும் செய்ய விரும்பவில்லை என்பதையும், தான் ராஜாவுக்கு எவ்வளவு உண்மையுள்ளவனாக இருக்கிறேன் என்பதையும் நிரூபிக்கவே இப்படி செய்ததாகக் கூறினான். எனவே சவுல் தன்னை ஒரு எதிரியைப் போல பின் தொடருவது தவறு என்பதை சுட்டிக் காட்டினான்.

இப்படி ஒரு ராஜாவின் பாளையத்துக்குள் நுழைவது என்பது தற்காலத்தில் இயலாத காரியம். ஏனெனில், காவற் காப்பாளர்களை வைத்தல், வே-கள் போன்ற முறைமைகள் தற்காலத்தில் உள்ளன. பழங்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட ஏற்பாடுகள் கிடையாது. தற்காலத்தில் கூட பெரிய அளவில் கிழக்கத்திய நாடுகளில் இப்படி இல்லை. கிதியோனும் அவனது ஆட்களும் இந்த விதமாக ஒரு பாளையத்துக்குள் நுழைந்ததை நினைவுபடுத்துகிறோம். ஆபிரகாம் கூட ஐந்து ராஜாக்களை பின் தொடர்ந்து சென்று, அங்கே ராணுவகாவற்படை இல்லாததால் இரவிலே தூக்கத்திலே அவர்களை முறிய அடித்தான் என்பதை நினைவுபடுத்துகிறோம். கிழக்கத்திய தேசங்களில் அதிக அனுபவமுள்ள ஒரு யாதீகன் கூறுகிறதாவது:

“களைப்பான போது அரேபியர்கள் அதிகமாக தூங்குவார்கள். பிரயாணத்தில் அடிக்கடி எனது கோவோகமூழை ஓட்டிகளும் ஊழியர்களும், ஆபத்தானது என்று நினைக்கும் இடங்களில் விழித்திருந்து காவற் காக்கும்படி ஒத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் அவர்கள் தூங்குவதை நான் பார்ப்பேன். பொதுவாக அவர்களது உறக்கம் மிக ஆழ்ந்த உறக்கமாக இருக்கும். அதாவது அவர்கள் விழிக்காமல் என்னால் நடக்க முடியும். ஆனால் அவர்களிடமிருந்து போர்வையை மட்டும் தான் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது.”

ஒரு பிரயோஜனமுள்ள பாடம்

தாவீது, அவனது எதிரியை கொல்லாததற்கு அவன் தந்த விளக்கம் என்னவென்றால், சவுல் தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவன், அவனை தாக்குவது, தேவனுடைய ஏற்பாடுகளை தாக்குவது போ-ருக்கும் என்பதாகும். இந்த தாவீது அதை மனசாட்சியுடன் செய்திருக்க முடியாது. “நான் அபிஷேகம் பண்ணினவர்களை நீங்கள் தொடாமலும், என்னுடைய தீர்க்கதரிசிகளுக்குத் தீங்கு செய்யாமலும் இருங்கள்.”

இந்த கொள்கையை தற்காலத்திலே நமது மனதிலே வைத்துக் கொள்வது நல்லது. எனினும் தற்காலத்தில் ராஜாக்கள் தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்கள் என்று நாம் நினைக்கக்கூடாது. அவர்கள் தாங்களாகவே அபிஷேகம் பண்ணிக் கொண்டவர்கள். அவர்களது ராஜ்யம் இந்த உலகத்தின் ராஜ்யம். மாறாக இஸ்ராயேல் தேவனுடைய விசேஷித்த ராஜ்யம். ஒரு விசேஷித்த உடன்படிக்கை மூலமாக தேவன் அதை அங்கீகரித்திருந்தார். தெய்வீக அதிகாரத்தால் சவுல் ராஜா ஒரு விசேஷித்த அபிஷேக தைலத்தால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருந்தான். அந்த அபிஷேக தைலம் பரிசுத்த ஆவிக்கு நிழலாக இருந்தது. அதே தைலத்தால்

தாவீதை அபிஷேகம் பண்ணியது, சவு-ன் மேல் செய்யப்பட்டிருந்த தேவனுடைய அபிஷேகத்தை குறுக்கீடு செய்யும் உரிமையை கொடுப்பதற்காக அல்ல. ஆனால் சவுலுக்கு பிறகு அவன்தான் ராஜா என்பதற்காகவும், தேவன் அந்த உரிமையை தமது திட்டத்தின்படியான நேரத்திலும் முறையின்படியும் கொடுப்பதற்காகவும் ஆகும்.

புமியின் ராஜ்யங்களின் நாணயம், அவர்கள் பூமியை ஆளுகை செய்தார்கள் என்பதை குறிப்பிட்டாலும், அவர்கள் மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் பிரதிநிதிகள் அல்ல என்பதை நாம் அறிவோம், மேசியாவின் ராஜ்யம் இன்னும் ஸ்தாபிக்கப்படவில்லை. “உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக” என்றும் இன்னும் ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

புமியின் ஐந்து உலகப் பொது ராஜ்யங்கள்

தேவன் தம்முடைய நிழலான ராஜ்யத்தை இந்த புமியி-ருந்து நீக்கியபோது, கடைசி ராஜாவாகிய சிதேக்கியாவுக்கு கொடுத்த செய்தியாவது: “அது இனி முன்போ-ராது; தாழ்ந்தவனை உயர்த்தி, உயர்ந்தவனைத் தாழ்த்துவேன். அதைக் கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன்; உரிமைக்காரனானவர் வருமட்டும் அது இல்லாதிருக்கும்; அவருக்கே அதைக் கொடுப்பேன்.” இந்த உலகத்தில் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை பொருத்தவரை சிதேக்கியாவின் காலத்தி-ருந்து மேசியாவின் ஆயிர வருட ராஜ்யம்வரை உள்ள இடைப்பட்ட காலத்தில் ஒரு இடைப்பட்ட ராஜ்யங்களைப் பற்றிய செய்தி நமக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் தேவன் புறஜாதியாருக்கு இந்த ராஜ்யத்தை கொடுத்து எப்படிப்பட்ட ஆளுகையை உலகத்தில் அவர்களால் கொடுக்க முடியும் என்பதை காண்பிக்க விரும்பினார். சிதேக்கியாவின் நாட்களாகிய கி.மு.606 முதல் தற்காலம் வரை நான்குவிதமான ராஜ்யங்களை நாம் பெற்றிருந்தோம். அதில் நான்காவது ராஜ்யம் வஞ்சகத்துக்குரியதாக மாற்றப்பட்டிருந்தது. இந்த ராஜ்யங்களாவன: (1) பாபிலோன் (2) மேதிய-பெர்சியா (3) கிரேக்கர் (4) ரோம். ஐரோப்பாவில் உள்ள தற்கால அரசாங்கங்கள் ரோம் ராஜ்யத்திற்கு கீழான ஒரு புதிய மேற்புச்சு பூசப்பட்டதாக இருக்கின்றன. அவர்களது சட்டங்கள், முறைமைகள், நோக்கங்கள், அனைத்தும் ரோம் ராஜ்யத்தை ஒத்து இருக்கிறது. வஞ்சித்து, வஞ்சிக்கப்பட்டு, தங்களை கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களாக கூறிக்கொள்கின்றன. பொதுவான உடன்பாடு மூலம், அகில உலகமும் அவைகளை கிறிஸ்தவ தேசங்கள் -அதாவது கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் என்று கூறி பழக்கப்பட்டுவிட்டன.

வேதாகமம் இதை சித்தரித்து காண்பிக்கிறது. ஒரு அடையாளமான சிலையில் இந்த ராஜ்யங்களையெல்லாம் காண்பிக்கிறது. கால்களும் பாதங்களும் இரும்பு மற்றும் களி மண்ணினால் செய்யப்பட்டதாக, கல்-னாலான பாதத்தைப் போல காண்பிக்கப்பட்டது. கல் என்பது தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கு அடையாளமாக இருக்கிறது. தற்கால இந்த ஐரோப்பிய ராஜ்யங்கள் போரில் கிறிஸ்தவ ஆவியில்லாதவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றன- அதாவது கோபம், தூர்க்குணம், பொறாமை, பகைகள் மற்றும் வாக்கு வாதங்கள். இவைகள் எல்லாம் “மாம்சம் மற்றும் சாத்தானின் செயல்கள்” என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். இந்த ராஜ்யங்கள் தான் தங்களை மேசியாவின் ராஜ்யங்கள் என்றும் சிலையின் பாதங்களாக குறிப்பிடப்பட்டவை என்றும், சீக்கிரத்தில் பூமியை நிரப்பப்போகிற கல்லாலான ராஜ்யம் என்றும் திரித்துக் கூறுகின்றன. (கூனியேல் 2:31-45)

மனித சக்தி இல்லாமல், “கையால் பெயர்க்கப்படாமல் மலையி-ருந்து பெயர்ந்து உருண்டு வந்த ஒரு கல்லாக” மேசியாவின் ராஜ்யம் சித்தரிக்கப்படுகிறது. சிலையில் பாதங்கள், கால் விரல்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்ட ராஜாக்களின் நாட்களிலே, அந்த கல் சிலையின் மேல் மோதி, அதை நொறுக்கி தூளாக்கியது, அந்த கல்லோ ஒரு பெரிய பர்வதமாகி, அல்லது கர்த்தரின் ராஜ்யமாகி பூமியையெல்லாம் நிரப்பிற்று; இந்த மோதுதல் சமீபித்திருக்கிறது என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். தற்போது (1915) ஐரோப்பாவில் நடக்கும் போர்கள், நாடுகளை பலவீனப்படுத்தவும், மகா பூமியதிர்ச்சி என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ள புரட்சியாகிய அடுத்த நிலைமையாகிய ஆபத்து காலத்திற்கு தயார்படுத்தும்.

புரட்சியைத் தொடர்ந்து சீக்கிரத்தில், அடையாளமான மகா அக்கினி வந்து தற்கால புமியின் முறைமைகளை முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட இருக்கிறது. இந்த அக்கினி என்பது அராஜகத்தை குறிப்பிடுகிறது. இது எல்லா ஆளுகையையும் அதிகாரங்களையும் கவிழ்த்துப் போடும். இப்படியாக தேவன், மனிதனால் அதிகபட்சமாக அடையக்கூடியது போ-யானதும், அழிவுக்கு வழி நடத்தக் கூடியதுமாகும் என்பதை நிரூபிக்க அனுமதித்திருக்கிறார். மனுக்குலம் அனைத்தும் மேசியாவின் ராஜ்யத்திற்காக தயாராகும் என்றும், “சகல ஜாதிகளாலும் விரும்பப்பட்ட” அந்த ராஜ்யம் அறிவிக்கப்படும் என்றும் இந்த பாடத்தின் மூலம் அறிந்து கொள்கிறோம். (ஆகாய் 2:7)

ஏழாம் சபையின் தூதனாகிய

சகோ. C.T. ரசல் அவர்களின் ஈ-பிரிண்ட்ஸின் தமிழாக்கத்தை வெளியிடுகிறோம்.

வெளியிடுபவர்:

சகோ. R. செல்வராஜ், சென்னை வேதமாணவர் சபை,

எண்: 22, முதல் தெரு, ராஜீவ் நகர், காலடிப்பேட்டை, திருவொற்றியூர்,

சென்னை- 600 019. கைபேசி: 97909 00030. மின்னஞ்சல் : mbsa_selvaraj@rediffmail.com

FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY